

60-1204M PL

OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSYTA

The Revelation Of Jesus Christ

wyłoszone 4. grudnia 1960

Kaplica Branhama, Jeffersonville, IN, USA

William Marrion Branham

Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem

Nadzwyczajna usługa Williama Branhama była reakcją Ducha Świętego na proroctwa Pisma Świętego w księdze Malachiasza 4, 5-6, ew. Łukasza 17, 30. i w Objawieniu 10, 7. Ta ogólnoświatowa usługa jest ukoronowaniem wielu innych proroctw Biblii i kontynuacją działalności Boga przez Ducha Świętego w obecnym czasie końca. O ustudze tej było mówione w Piśmie Świętym, że przygotowuje ludzi na Drugie Przyjście Pana Jezusa Chrystusa. Modlimy się, żeby to wydrukowane objawione Słowo zostało zapisane w twoim sercu, gdy będziesz czytał z modlitwą to Poselstwo.

Chociaż podjęto wszelkie wysiłki, by zapewnić dokładną transkrypcję oraz tłumaczenie wygłoszonego Poselstwa, audio nagrania w języku angielskim są jednak najwierniejszą reprezentacją kazań, wygłoszonych przez brata Williama Branhama.

Audio nagrania i tekstowe wersje ponad 1200 poselstw, wygłoszonych przez Williama Branhama, są dostępne w wielu językach i można je darmowo pobrać i drukować na własnej drukarce – pod adresem:

www.messagehub.info

Poselstwa, przetłumaczone na język polski oraz ich audio nagrania możesz pobrać pod adresem:

poselstwo.witnesstoday.org

Broszura ta może być powielana i rozpowszechniana, o ile jest kopiowana w całości i nie jest zmodyfikowana.

OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSYTA

The Revelation Of Jesus Christ

60-1204M

William Marrion Branham

Poselstwo wygłoszone przez brata Williama Marriona Branhama w niedzielę rano 4. grudnia 1960, w kaplicy Branhama, Jeffersonville, IN, USA. Podjęto wszelkie wysiłki, by dokładnie przenieść mówione Poselstwo z nagrań na taśmach magnetofonowych do postaci drukowanej. Podczas tłumaczenia i korekt korzystano też z najnowszej wersji tekstu oraz z nagrań na CD w oryginalnym języku angielskim. Niniejszym zostało opublikowane w pełnym brzmieniu.

Przetłumaczono i opublikowano w 2014 roku. Na nowo opracowany format PDF umożliwia wydrukowanie tej broszury na własnej drukarce. Pobierz sobie i wydrukuj to poselstwo. W razie potrzeby skieruj zamówienie na adres:

MÓWIONE SŁOWO
GUTY 74, 739 55 Smilovice, CZ
Tel. komórka: +420 775 225542

E-mail: w.krzok@volny.cz

SKYPE: W Krzok

<http://poselstwo.witnesstoday.org>

Objawienie Jezusa Chrystusa

- ¹ Dziękuję ci bardzo bracie Neville. Możecie usiąść.
- ² Myślę, że ktoś dawno temu powiedział: „Uradowałem się, kiedy mi powiedziano: Pójdźmy do domu Pańskiego”.
- ³ Jest nam przykro, że nie mamy miejsca, to znaczy miejsc do siedzenia dla wszystkich, którzy są tu obecni, a prawdopodobnie będzie wzrastać ilość ludzi, którzy będą przychodzić w ciągu nadchodzącego tygodnia, skoro usłyszeli o tych nabożeństwach.
- ⁴ Lecz powodem dla tego szczególnego czasu było to, że myśmy... że Duch Święty położył mi na serce to ostrzeżenie i przekonanie, że kościół naszych dni powinien otrzymać to Poselstwo. Wierzę bowiem, że są to najważniejsze poselstwa z Biblii, ponieważ one objawiają Chrystusa w Jego Kościele w naszych czasach.
- ⁵ A poza tym nikt nie może mieć wiary ani wiedzieć, co robi albo dokąd idzie, jeśli nie ma jakiejś podstawy dla swoich myśli i dla swojej wiary. Jeśli więc to miejsce Pisma objawiło nam Chrystusa w tych ostatecznych czasach i stan tego czasu, to nam pomoże, jeśli Je przebadamy i dowiemy się, gdzie się znajdujemy.
- ⁶ Przykro nam, że nasza kaplica nie jest większa. Mamy nadzieję, że niedługo będziemy mieć większą kaplicę.
- ⁷ Przez cztery ostatnie dni studiowałem wiele literatury do naszego tematu, szczególnie historyczną stronę Księgi Objawienia. Natrafiłem na rzeczy, o których nigdy nawet nie myślałem, że się wydarzyły. Dzięki temu właśnie odczułem, że kiedy skończę omawiać tych *Siedem Wieków Kościoła*, chciałbym urządzić kolejną serię nabożeństw i przedstawić razem „Prawdziwy Kościół i fałszywy kościół”, przechodząc po prostu przez historię i przez Biblię. Tak jak pewnego razu starałem się wygłosić kazanie na temat „Prawdziwego Krzewu Winnego i fałszywego krzewu winnego”, które znajdujemy w Biblii.
- ⁸ Postaramy się więc zdobyć jakieś krzesła, bo myślę o tym, że ludzie pragną sobie tutaj usiąść. Postaramy się więc zdobyć więcej krzesel, aby zapelnąć pomieszczenia tutaj z tyłu i po bokach, abyśmy mogli usadowić trochę więcej ludzi podczas tych nabożeństw.
- ⁹ Jeśli chodzi o nasz temat, chciałbym zaprosić każdego z was, kto jest naprawdę zainteresowany tymi sprawami, aby przychodził za każdym razem, kiedy będziemy To wyjaśniać. Ja sam nie podjąłbym się tego, ani nie pomyślałbym sobie, że będę głosić z tej wielkiej Księgi Objawienia... [Puste miejsce na taśmie – wyd.] na temat Siedmiu Wieków Kościoła. Polegam jedynie na Bogu, że objawi mi to w tej chwili, kiedy do tego dojdę.
- ¹⁰ Strona historyczna została zaczerpnięta z książek najwybitniejszych

znanych mi historyków. W moim gabinecie leży teraz 5 czy 6 komentarzy – „Dwa Babilony” Hislopa, „Księga męczenników” Focha i inne wielkie dzieła, jak na przykład: „Sobór Przednicejski” – chyba 4 książki na ten temat, a każda książka ma około 400 stron. A także Sobór Nicejski i całe podłoże historyczne, jakie możemy zdobyć, ponieważ na podstawie tej taśmy magnetofonowej chcemy napisać komentarz na temat Siedmiu Wieków Kościoła, aby go rozpowszechnić do całego świata, jeśli nam się uda, ponieważ żyjemy w dniach ostatecznych; jesteśmy w czasie końca.

¹¹ Nigdy nie przychodziło mi to na myśl tak mocno, jak w czasie ostatnich wyborów i wtedy zobaczyłem, gdzie się znajdujemy. Potem Duch Święty zaczął mi objawiać, że mam ostrzec ludzi i przekazać im to. A w takim zborze jak nasz nie mogę tego uczynić w należyty sposób. Gdybym zaś usiadł i napisał książkę... Myślę, że gdybym stanął za kazalnica i inspiracja Ducha Świętego, która jest między chrześcijanami, zstąpiłaby na mnie, aby mi pomóc, wtedy byłbym bardziej zdolny napisać tę książkę, kiedy spiszę ją z taśmy, ponieważ tam otrzymamy do tego inspirację.

¹² Oczywiście książka ta zostanie poniekąd uporządkowana, ponieważ tutaj mówimy to, czego nie mogliśmy umieścić w książce. A poza tym... I dużo czasu tracimy powtarzając się, przynajmniej ja tak czynię. Natomiast w książce wszystko to będzie uporządkowane. Postaram się jednak w miarę możliwości wszystko nagrać na taśmę.

¹³ Jeśli chodzi o taśmy, literaturę i tak dalej, to co wieczór młodzieńcy będą je mieli przed wejściem do budynku.

¹⁴ Może nie uda mi się każdego wieczora, skoro podjąłem się tego dla Bożej chwały, podać te poselstwa do siedmiu kościołów, a raczej Siedmiu Wieków Kościoła w ciągu siedmiu wieczorów, zajmując się każdego wieczora jednym wiekiem. Mianowicie: W poniedziałek wieczorem weźmiemy Efez, we wtorek wieczorem Smyrnę, w środę wieczorem Pergamon, w czwartek wieczorem Tiatyrę, w piątek wieczorem Sardes, w sobotę wieczorem Filadelfię, a w niedzielę rano i w niedzielę wieczorem wiek Laodycji, w którym żyjemy obecnie. Chcę podać historię pierwotnego kościoła – to, co mówią pisarze i historycy – aniołów tych wieków, ich poselstwa i w jaki sposób działał kościół – dzieje kościoła aż do naszych czasów.

¹⁵ Jest to zdumiewające, kiedy widzimy, jak każda przepowiednia Pisma zgadza się zupełnie z historią – każda myśl z niego. To mnie tak zdumiewało, że czytałem o tym wczoraj tak długo, aż miałem zupełnie spuchnięte oczy. Wszedłem z pokoju i powiedziałem żonie: „Nawet mi się nie śniło, że to tak mogło być”. Rozumiecie? Jak było to wspaniałe!

¹⁶ Może będzie tak, że nie zawsze uda mi się podać wszystko w ciągu jednego wieczora – poselstwo do poszczególnego kościoła. Jeśli nie uda mi się przekazać je jednego wieczora, będę kontynuował następnego

poranka o 10. rano. Będzie to ogłaszane co wieczór tym, którzy będą chcieli przyjść i wysłuchać reszty, bo postaramy się nagrać to na taśmę. Będę więc głosił od 10. godz. rano do południa, aby to podać – pozostałą część tego poselstwa, aby to mogli nagrać na taśmę.

¹⁷ Ogłosiliśmy, że nie będziemy urządzić teraz nabożeństw z usługą uzdrawiania, bo staram się nie wychodzić z proroczej wypowiedzi Biblii. Mieliśmy właśnie niedawno nabożeństwo z usługą uzdrawiania, a kiedy skończą się te zgromadzenia, będziemy mieć tutaj znowu nabożeństwa z usługą uzdrawiania.

¹⁸ Chcę to zatem powiedzieć bardzo jasno, aby wszyscy o tym pamiętali, że to, co będzie powiedziane, może dotknąć i skrytykować, i być dla nas wszystkich wielkim wstrząsem. Jestem jednak odpowiedzialny tylko za głoszenie Słowa i niczego innego – żebym się tylko ściśle trzymał Słowa. Wielokrotnie może będzie tak w czasie głoszenia o tych wiekach kościoła, że będzie to odzwierciedlać denominację kogoś. I te wieki Kościoła być może skrytykują czyjąś denominację.

¹⁹ Jeśli tak będzie, nie chcę tego mówić szorstko. Będzie to po prostu przedłożenie tego, co powiedziało Pismo i jakie mam do tego Pisma objawienie. Jeśli waszym zdaniem pomyłę się w tym, to nie zarzucajcie mi tego. Módlcie się po prostu o mnie, aby Bóg pokazał mi to, co jest właściwe, bo oczywiście chcę mówić prawdę.

²⁰ Jest jeszcze jedna rzecz, mianowicie świadomość odpowiedzialności, jaka ciąży na mnie w takich zgromadzeniach, kiedy nauczam ludzi, bowiem Duch Święty pociągnie mnie do odpowiedzialności za słowa, które mówię za tą kazalnica. Widzicie więc, z jaką powagą do tego podchodzimy.

²¹ Mogłem to urządzić gdzieś w innym miejscu, ale jest to nauczanie, więc w naszym... Gdzieś na nabożeństwach ewangelizacyjnych każdy z nas ma jakiś pogląd, czy jakieś rozeznanie, co działo się w danym wieku. Mamy swoje własne zbory i nauki, których nas w nich nauczano, i to, w co wierzymy. My – nie chciałbym iść do czyjegoś zboru albo między takich ludzi i mówić coś, co jest sprzeczne z tym, czego byli nauczani ci ludzie, bo mimo wszystko wyraziłem się jasno, że...

²² Jeśli człowiek jest katolikiem i w sprawie swojego zbawienia polega na kościele katolickim, to jest zgubiony. Jeśli jest baptystą i polega na kościele baptystycznym, to jest zgubiony; jeśli jest zielonoświątkowcem i ufa, że kościół zielonoświątkowy go zbawi, to jest zgubiony. To dotyczy również każdego innego kościoła! Jeśli jednak ten człowiek odpoczywa jedynie w wierze w dokonane dzieło Chrystusa na Golgocie, to jest zbawiony. Nie ważne, do jakiego kościoła taki człowiek należy, ponieważ: „Przez wiarę jesteście zbawieni, a to z łaski”.

²³ Czasami, kiedy to czynimy, przychodzi mi na myśl mój własny mały budynek tutaj, który zbudowaliśmy wiele lat temu, zaczynając od

zwykłej kupy pustaków i tak dalej... Jest to dla nas takie poświęcone miejsce. Nie chcemy więc, żeby zostało przebudowane w inny sposób, ponieważ tutaj właśnie Bóg zaczął się z nami spotykać, chociaż nie mieliśmy tutaj nawet podłogi. Lecz z biegiem lat ten budynek starzeje się, więc mamy w planie wybudować tutaj na tej działce kaplicę.

²⁴ Do tego czasu, myślę, że kiedy powracam z pola misyjnego, gdzie nie chciałbym zranić braci pewnymi sprawami z Poselstwa, i tak dalej, to tu mam możliwość do wyrażenia mej własnej opinii z całego mojego serca – tutaj spoza tej kazalnicy. Więc jeśli mówicie: „Mnie uczono trochę inaczej”, to ja bym... I potem, mając taki budynek, możemy zaprosić kogokolwiek, kto chce przyjść. Widzicie, nikt inny tego nie finansuje, jest to sprawa naszej Kaplicy. Każdy, kto chce przyjść, jest mile witany – więc prosimy, przychodźcie. Proszę was, abyście sobie przynieśli na każde nabożeństwo Biblię, ołówek i kartkę papieru.

²⁵ Jeżeli chodzi o wszystkie komentarze i tym podobne – nie mogłem przynieść wszystkich tych książek, a więc zapisałem sobie za każdym razem, tutaj na kartce papieru, krótkie notatki na podstawie historii, komentarzy i tak dalej, abym to mógł po prostu przeczytać z notatek, zamiast nosić tu książki i otwierać te strony w nich.

²⁶ Jeśli jednak będzie chodziło o miejsce Pisma, to będziemy czytać z Biblii. A potem podając komentarze i wyjaśnienia z historii, podam wam imię historyka, który to powiedział, i tak dalej. Potem w tej... Oczywiście w przypadku, że zostanie wydana o tym książka, możemy to wszystko należycie przedłożyć i abyście to mogli dokładnie zrozumieć.

²⁷ Zrobimy wszystko, by rozpocząć jak najwcześniej i jak najwcześniej zakończyć. Będzie to osiem dni nabożeństw – od niedzieli do niedzieli.

²⁸ Dziś rano chcę zająć się pierwszym rozdziałem Objawienia, z Księgi Objawienia, a Objawienie składa się z trzech części. Właśnie pierwszymi trzema rozdziałami będziemy zajmować się w ciągu tych ośmiu dni, chociaż jeden wiek kościoła mógłby nam zająć cały miesiąc. Będę jednak musiał poruszyć tylko te najważniejsze punkty, jak to mówimy. Potem, kiedy otrzymacie książkę, będzie to wyjaśnione bardziej szczegółowo.

²⁹ Pierwsze trzy rozdziały Objawienia zajmują się Kościołem, potem Kościół znika i już go nie widzimy; dopiero na końcu czasu. Objawienie od 1. do 3. rozdziału mówi o Kościele, Objawienie od 4. do 19. rozdziału mówi o Izraelu jako narodzie, a od 19. do 22. rozdziału jest mowa o obydwu razem. A plagi i ostrzeżenia, i tak dalej są na końcu. Więc Ono składa się z trzech części. Będziemy zajmować się pierwszymi trzema rozdziałami, które dotyczą Kościoła oraz wieku kościoła, w którym żyjemy.

³⁰ Na początku może wydawać się to trochę suche, ponieważ musimy powrócić wstecz i przedłożyć tło historyczne. Modliłem się, studiowałem i uczyniłem wszystko, co mogłem, starając się odczuć prowadzenie Ducha

Świętego, w jaki sposób mam to przedstawić, żeby to ludzie zrozumieli i abyście mogli zostać oświeceni, kiedy to zrozumiecie, a to sprawi, że zbliżycie się do Chrystusa, bo jesteśmy na końcu czasu.

³¹ Jest to coś cudownego, kiedy studiowałem te wydarzenia historyczne i dowiedziałem się, jaki był początek kościoła, jak zszedł z drogi i co się działo. Widziałem też, że to małe Nasienie Boże przechodziło przez każdy z tych wieków, a w jednym wieku prawie że zanikło.

³² Jutro wieczorem rozpoczniemy i będziemy tutaj mieć rysunek, nie rysunek, ale tablicę, bo chcę nauczać tego posługując się trochę tablicą. Myślę, że nauczyciel szkoły niedzielnej lub ktoś z nich ma tablicę. Widzę ją tam w tyle. Poproszę odźwiernego, żeby przyniósł ją tutaj i ustawił tutaj na przedzie, abym mógł nauczać z tej tablicy i wypisać to wszystko, abyście tego byli pewni. I możecie to sobie narysować na kartce papieru i tak dalej, i studiować to dokładnie, kiedy uda mi się to przekazać.

³³ Lecz zanim rozpocznę, chcę powiedzieć jeszcze jedną rzecz. Kiedy zobaczymy początek wieku kościoła, zobaczymy apostołów, nauki i to, czego oni nauczali; również biblijne zasady. A potem widzimy w tym kościele, chyba w drugiej generacji apostołów, jak ta prawdziwa, czysta nauka zaczynała zanikać: W trzeciej generacji odchyłili się od niej jeszcze o wiele dalej. W czwartej generacji ona niemal zanikła – przeszli w stan letniości. Kościół wydał na świat letni kościół.

³⁴ A zatem, chodzi nam o kościół napęczniony Duchem Świętym! Mówię to z pobożnym szacunkiem do religii każdego człowieka – od początku aż do teraz, że prawdziwym kościołem był kościół napęczniony Duchem Świętym. To prawda. Bóg zachował ten kościół.

³⁵ Często zastanawiałem się nad wypowiedzią Jezusa, gdy powiedział: „Nie bój się, małeńka trzódko! Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo”. Często zastanawiałem się, co to znaczy, lecz teraz to rozumiem.

³⁶ W ubiegłym tygodniu mieliśmy owocne nabożeństwo w Shreveport, Louisiana, najwspanialsze duchowe nabożeństwo, na jakim byłem kiedykolwiek w życiu. W Shreveport!

³⁷ Miałem parę dni urlopu, pojechałem więc do Kentucky z bratem Wood tutaj, który jest jednym z diakonów tego zboru, a raczej członkiem zarządu. Udaliśmy się na polowanie i weszliśmy do lasu.

³⁸ Zastrzeliłem pierwszą wiewiórkę i powiedziałem: „Teraz po prostu poczekam”, bo ktoś właśnie przechodził lasem z psami. Powiedziałem: „Poczekam, aż wiewiórki wyjdą z powrotem z dziupli, bo wbiegły na drzewa do dziupli i poukrywały się teraz”. Powiedziałem: „Kiedy one wyjdą... Będę sobie siedział tutaj i poczekam”. Ponieważ było bardzo zimno i mroźno, miałem czerwone uszy, wiecie; przenikliwe wiatry wiały przez kotliny. Powiedziałem: „Po prostu poczekam, aż wiewiórki znowu wyjdą”.

³⁹ Ledwie usiadłem, Duch Święty powiedział: „Wstań i pójdz na miejsce, które nazywasz ‚kotlina sportowca‘, tam będę mówić do ciebie”.

⁴⁰ Udałem się więc pod górę na to miejsce, które nazwałem „kotlina sportowca”. Sam nadałem nazwy tym kotlinom, żebym wiedział, gdzie się znajduję. Tę nazwałem „kotlina sportowca” dlatego, bo było tam... Kiedyś wszedłem do niej i zobaczyłem 16 wiewiórek, siedzących na jednym drzewie, ale upolowałem ich tyle, ile pozwalało mi prawo, resztę zostawiłem i odszedłem stamtąd. I to jest sportowe zachowanie się, tak należy czynić. A więc nazwałem ją „kotlina sportowca”.

⁴¹ Więc On powiedział do mnie: „To miejsce, które ty nazwałeś „kotlina sportowca” – nie, że On je tak nazwał, lecz ja je tak nazwałem.

⁴² Poszedłem więc do wylotu tej kotliny, usiadłem pod białym dębem i czekałem jakieś pół godziny, a nic się nie stało. Położyłem się na ziemi, położyłem się twarzą do ziemi i wyciągnąłem ręce. Wtedy On przemówił do mnie.

⁴³ I kiedy On do mnie mówił – te słowa, które mi On objawił właśnie odnośnie tego miejsca Pisma, do którego przystępujemy tego poranka – nigdy przedtem w całym moim życiu nie rozumiałem tego.

⁴⁴ Kiedy potem przyjechałem do Shreveport, w stanie Louisiana, pewna kobieta, która jest kobietą mającą dar, a nazywa się pani Shrader...

⁴⁵ Wiele lat temu, gdy Anioł Pański spotkał się ze mną po raz pierwszy tam nad rzeką i zjawił się w tej Światłości – te Słowa, które On powiedział mi wtedy – kiedy 11 lat później wszedłem do zgromadzenia, pewna prosta kobieta wstała, zaczęła mówić językami i podała ich wykład. Było to słowo w słowo to samo, co mi powiedział ten Anioł.

⁴⁶ Więc ta sama prosta kobieta – kiedy wszedłem do kaplicy, względnie do tego pomieszczenia w Shreveport, w którym byliśmy, do Kaplicy Życia – Duch Święty zstąpił na tę kobietę i powiedział słowo w słowo to samo, co On powiedział do mnie tam na wzgórzu. Potem Duch zaczął działać i podawać wykład, przepowiadając inne sprawy przez objawienie, przez prorocstwo – te sprawy, które miały się dziać na nabożeństwie następnego wieczora; i ani razu to nie zawiodło.

⁴⁷ Przedtem inna niepozorna kobieta powstała podczas nabożeństwa, baptystka – przyszła tam, nie wiedząc, co ma robić. Stała tam wśród zgromadzonych, a Duch Święty zstąpił na nią i zaczęła mówić językami – baptystka z Pierwszego Zboru Baptystycznego w Shreveport. I ona wtedy w ogóle nie wiedziała, co czyni. I potem, zanim zdążyła coś powiedzieć, Duch Święty podał wykład, mówiąc: „TAK MÓWI PAN: W przeciągu trzech miesięcy Duch Mojżesza, Eliasza i Chrystusa będzie usługiwał w tej kaplicy”. Tak się też stało, dokładnie.

⁴⁸ Pewien baptysta z Meridian w stanie Mississippi dotknął za ledwie ręką lodówki, by coś z niej wyjąć, a Duch Święty zstąpił na niego i on zaczął mówić językami, nie wiedząc, co robi. Zanim zrozumiał, co robi,

Duch Święty przemówił znowu i powiedział: „Udaj się do Shreveport w Louisianie. Mój sługa powie ci, co masz czynić”. Rozumiecie?

⁴⁹ Więc on tutaj przyjechał i powiedział: „Nie rozumiem tego, nigdy wcześniej nie przytrafiło mi się to”. O, moi drodzy! Żyjemy w czasach ostatecznych, tuż przed przyjściem Pana.

⁵⁰ Ten niewielki kościół był zawsze mniejszością – ci, którzy przeżyli Wylanie Ducha Świętego. Otóż, nie mam teraz na myśli denominacji zielonoświątkowej, nie chciałem tego tak powiedzieć. Lecz są to ludzie, którzy mają przeżycie Dnia Pięćdziesiątego. Pięćdziesiątnica to nie organizacja. Pięćdziesiątnica to przeżycie, którego dożywa każdy, kto pragnie: katolik, Żyd, prozelita, metodysta, baptysta; kto chce, niech przyjdzie. Jest to przeżycie, które poszczególne człowiek...

⁵¹ Bóg nie zajmuje się denominacją, nie zajmuje się również poganami jako rasą albo ludem. On zajmuje się pojedynczymi ludźmi. „Ten, kto pragnie”, czy to jest biały człowiek, czy czarny, żółty czy brązowy, metodysta, baptysta, protestant czy katolik, ktokolwiek, niech przyjdzie, ktokolwiek. Bardzo się cieszę, że On uczynił to w ten sposób.

⁵² Tak jak kiedyś powiedział pewien człowiek: „Wolę raczej, żeby On powiedział to w ten sposób, a nie wezwał mnie po imieniu: „Niech przyjdzie William Branham”, bo może jest więcej Williamów Branhamów. Kiedy jednak powiedział: Ktokolwiek, wtedy wiem, że to dotyczy i mnie”.

⁵³ W ten sposób możemy odczuwać to wszyscy: „Ktokolwiek pragnie, niech przyjdzie”.

⁵⁴ Wiem, że wielu ludzi czeka tam na zewnątrz w hotelach i w motelach; oni przyjechali z różnych stron świata. Widzicie? O, są tutaj ludzie z Irlandii i z innych miejsc; czekają na te umówione spotkania. Teraz nie mogą jednak zajmować się tym wszystkim. Chcę poświęcić swój czas na To, rozumiecie.

⁵⁵ Kiedy wracam z tych podróży, zazwyczaj wracam i są tutaj ludzie, którym mam usłużyć, ponieważ oni przybywają na te spotkania. Teraz jednak, z powodu Tego, musimy ich odesłać z niczym.

⁵⁶ Otóż, jeszcze tylko jedna sprawa, zanim rozpoczniemy rozważanie tej Księgi. Na początku był Kościół Pięćdziesiątnicy i właśnie ten Kościół Pięćdziesiątnicy wyruszył w mocy Ducha Świętego i napisał Księgę Dziejów Apostolskich. W drugiej generacji zaczął słabnąć – kościół stawał się formalny. Drugi wiek kościoła był bardzo formalny, lecz to duchowe Nasionko Pięćdziesiątnicy szło dalej naprzód. Potem weszło do ciemnych wieków, trwających ponad czternaście stuleci posępnego przesładowania. Ten mały wiek Pięćdziesiątnicy żył dalej i przedzierał się przez to. Nie pytajcie mnie, w jaki sposób on to przeżył. Była to ręka Boża – jedyna moc, która tego mogła dokonać.

⁵⁷ Bowiem przybijano tych ludzi kółkami do słupów. Brali tych ludzi i przewracali na pniaki, brali drewniane paliki, wbijali kółki do ich nóg i

puszczali na nich zwierzęta, psy, które ich od tyłu rozrywały; wrywały im wewnętrznosci jeszcze za życia. Brali kobiety, odcinali im piersi ot takim ciachnięciem – prawą pierś i kazali im stać, aż wyszło z nich życie. Wycinali nie urodzone niemowlęta z kobiet w ciąży i rzucali na pożarcie psom i świniom – na oczach ich matek. A uważali się za chrześcijan; lecz Biblia mówi i Jezus to powiedział: „Stanie się tak, że ludzie będą was zabijać, myśląc, że czynią służbę Bogu”. Widzicie?

⁵⁸ A więc to Nasienie prześliznęło się dalej, do następnego wieku i w końcu weszło. Potem widzimy, jak kościół wyruszył podczas Reformacji. Od tamtego czasu znowu stopniowo schodził z właściwej drogi, odchodził coraz bardziej od Ducha Świętego, coraz dalej aż do tego ostatniego wieku, kiedy był gotowy do konsolidacji (zjednoczenia) i utworzył posąg bestii.

⁵⁹ Lecz ten nikły Duch Święty będzie żył w sercach ludzi aż czasu, gdy przyjdzie Jezus. Tak musi być. Pamiętajcie o tym.

⁶⁰ Narysujemy to na mapach, posłużymy się historią i wszystkim innym, i pokażę wam, że dokładnie tak było. Weźcie sami źródła historyczne i przeczytajcie to sobie. Zobaczycie, co mówi Biblia, a potem, co na ten temat mówi historia. Zobaczycie, jak się to zupełnie zgadza. O!

⁶¹ Obyśmy wszyscy nie podchodzili do tego jak do jakiegoś tam wykładu, lecz obyśmy z wielką powagą przyjęli ostrzeżenia Ducha Świętego i módlmy się we dnie i w nocy. Nie pozwólcie, żeby coś powstrzymało was od modlitw.

⁶² Zagłębiamy się w to i odkryjemy życiorysy tych wielkich mężów z przeszłości, ich wielkie ofiary, jakie ponosili. Wtedy człowiek zobaczy, jak mało tego dokonał. To zawstydzą mnie czasem, bo teraz wszystko musimy mieć tak łatwo, a oni zdobywali wszystko w takich wielkich trudnościach. „Tułali się” – jak mówi Paweł w Liście do Hebrajczyków w 11. rozdziale – „chodzili w owczych i kozich skórach, byli dręczeni i nękani, wyzuci ze wszystkiego”. Jak będzie wyglądać nasze świadectwo obok ich świadectwa? Jak to będzie wyglądać, w porównaniu z ich świadectwem? A my musimy mieć wszystko takie miłe i przyjemne.

⁶³ Teraz, aby po prostu okazać szacunek, zanim otworzymy tę Księgę, chciałbym, abyśmy wszyscy, którzy potrafimy, powstali na chwilę do modlitwy. A więc, ze szczerym sercem westchnijmy teraz w modlitwie do Boga.

⁶⁴ Panie, nasz Boże, Stwórco niebios i ziemi, Autorze wiecznego życia i Dawco wszystkich dobrych i doskonałych darów, prosimy Cię, Panie, abyś przebaczył nam najpierw całą naszą obojętność, nasze grzechy i przestępstwa przeciwko Tobie, wobec siebie nawzajem i wobec naszych bliźnich.

⁶⁵ Niech ten krótki czas nabożeństwa nie będzie tylko ku zbudowaniu naszej własnej duszy, lecz niech To oświeci nas tak mocno i zainspiruje,

że udamy się, aby powiedzieć o tym innym ludziom. Niech to będzie czas ponownego poświęcenia się, zjednoczenia się z całym ciałem Chrystusa i przygotowania się na Zachwycenie.

⁶⁶ Ojcze, Boże, nie polegam na moich własnych uczuciach, wiedząc, że Twój sługa i wszyscy inni słudzy nie są wystarczający do tego wielkiego zadania... Uświadamiamy sobie, że wielcy mężowie w przeszłości podejmowali się Tego, chcąc podać objawienie czy też skomentować tę wielką Księgę Objawienia. Wtedy uświadamiamy sobie, że jesteśmy jeszcze bardziej niewystarczający niż oni. Lecz Ty jesteś naszym Bogiem, wystarczającym na wszystko.

⁶⁷ Proszę Cię, Niebiański Ojcze, abys uczynił coś szczególnego w tym czasie, żeby w każdym sercu pierwszeństwo miał Duch Święty. Dokonaj obrzezki warg, które będą mówić, i uszu, które będą słuchać. Kiedy te zgromadzenia się skończą i powierzmy to Tobie, obyśmy wyszli przez próg tego domu, mówiąc: „Dobrze nam tutaj było. Kiedy tu siedzieliśmy, mówił do nas Duch Święty. I postanowiliśmy teraz zrobić wszystko, co możemy, kiedy jeszcze świecą Światła wieczora”. Daruj nam tego, Panie.

⁶⁸ Spraw, żeby mężczyźni i kobiety uchwycili się tego na nowo na tym nabożeństwie. Wzbudź mówiących językami, wykładających języki. Wzbudź dary proroctwa. Wzbudź kaznodziejów, pastorów, ewangelistów i tak dalej dla zbudowania kościoła. Wzbudź misjonarzy, żeby udali się tam na pole misyjne i nieśli dalej tę wspaniałą Ewangelię. Gdziekolwiek pójdzie Słowo, niech padnie na dobrą glebę i przyniesie stokrotny plon, wierzymy bowiem, że jesteśmy na końcu tego wieku. Zakończenie jest blisko.

⁶⁹ Spełnij to, Ojcze. A ponad wszystko, Panie, pomóż teraz mi, bo jestem w potrzebie. Bowiem proszę o to, kiedy powierzam się Tobie na te nabożeństwa, w Imieniu Jezusa Chrystusa. Amen.

[Pewna siostra mówi obcym językiem. Pewien brat podaje wykład – wyd.]

⁷⁰ Potężny Boże, który wzbudziłeś Jezusa z martwych, tak bardzo się cieszymy, bo wiemy, że Twój Duch przebywa między nami. On mówi zawsze prawdę, a nie słowa nieprawdy. A teraz, Ojcze, potwierdzaj dalej Swoje Słowo, kiedy Je będziemy czytać dla Twojej chwały. I niech każde serce, tak jak powiedziałeś: „Będzie gotowe i przygotowane, bo coś się zbliża”. Może ludzie przyjmą swoje ostatnie ostrzeżenie, aby odwrócić się od tego, co teraz czynią, na właściwą drogę. Dziękujemy Tobie, święty Boże, w imieniu Twego Syna, Pana Jezusa. Amen.

⁷¹ Otworzymy teraz Księgę Objawienia, pierwszy rozdział. Pragnę na początek przeczytać pierwsze trzy wiersze z Księgi Objawienia.

„Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał Mu Bóg, aby ukazać sługom swoim to, co ma się stać wkrótce; to też wyjawiał On za pośrednictwem zesłanego anioła swojego słudze swemu Janowi,

Który dał świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, wszystkiemu, co w widzeniu oglądał.

Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane; czas bowiem jest bliski”.

⁷² Jak powiedziałem wcześniej, staramy się w tych zgromadzeniach podać małą analizę tej Księgi, zgodnie z historią i tak dalej. I kiedy będziecie widzieć, że przytaczam coś z kartek, które mam tutaj napisane, są to rzeczy, które wziąłem z komentarzy i tak dalej.

⁷³ Otóż, pisarzem tej Księgi jest Jan, święty Jan Teolog, który napisał ją do przyszłych pokoleń. Jest to skierowane do siedmiu aniołów siedmiu różnych okresów chrześcijaństwa – do czasów, trwających od dni apostołów aż do przyjścia Pana. A te...

⁷⁴ Wieki te pojawiają się po kolei, każdy – od czasu wniebowstąpienia naszego Pana do Jego powtórnego przyjścia. Każdy wiek kościoła jest opisany, mianowicie jego duchowy stan. Każdy wiek kościoła może oglądać siebie przez Jego Biblijną i duchową wypowiedź skierowaną do niego; według tego, co mówi Duch, każdy wiek kościoła może zobaczyć siebie. Każdy wiek zrodził prawdziwy Winny Krzew Chrystusa i Mądrą pannę. Każdy wiek zrodził też wszczepiony krzew – głupią pannę.

⁷⁵ Historycy zgadzają się, jeżeli chodzi o życie Jana, że ostatnie swoje lata Jan przeżył w mieście Efez, gdzie też umarł. W czasach pisania Księgi Objawienia był on na wyspie Patmos. Nie była to historia jego życia, lecz historia Chrystusa w przyszłych wiekach. Rozumiecie? Było to proroctwo. Nie życie Jana, nie życie Chrystusa, lecz proroctwo o przyszłych czasach. Nie były to jego prorocze wypowiedzi, lecz uroczyste wywyższanie Pana. Nie było to Objawienie świętego Jana Teologa, lecz Objawienie Chrystusa, Pana.

⁷⁶ Jest to ostatnia Księga Nowego Testamentu. Mówi nam jednak o początku i o końcu okresu czasu Ewangelii. Znaczący Biblii zgadzają się...

⁷⁷ Listy do siedmiu wieków kościoła zostały napisane jako proroctwo do przyszłych wieków. Paweł pisał o życiu i chwale siedmiu kościołów, czynnych w jego czasie. Jan pisał o życiu i chwale siedmiu kościołów w przyszłości, które Jan zaadresował do siedmiu pastorów czy posłańców oraz bezpośrednio do wszystkich chrześcijan, żyjących w czasach tych siedmiu poszczególnych aniołów.

⁷⁸ Zatem, Księga Objawienia – będziemy się nią teraz zajmować, więc przeanalizujemy ją dzisiaj rano i wieczorem... Postaram się wypuścić ludzi około 11. godziny albo 11.30, gdzieś o tej porze, a potem rozpocznę znowu wieczorem o godz. 19.

⁷⁹ Podam wam teraz treść tego pierwszego rozdziału. Pierwszy wiersz mówi sam za siebie, ponieważ jest to objawienie Jezusa Chrystusa. Drugi wiersz: Święty Jan Teolog jest jego pisarzem i sługą. W trzecim

wierszu jest ogłoszone błogosławieństwo. Od czwartego do szóstego wiersza: pozdrowienie do kościoła. W siódmym wierszu: zapowiedzi. W ósmym wierszu: najwyższe Bóstwo Jezusa Chrystusa. Od dziewiątego do dwudziestego wiersza: wizja na wyspie Patmos.

⁸⁰ Oprócz tego 14. i 15. wiersz opisuje siedmioraką chwałę Jego Osoby. O, jak to jest piękne, kiedy widzimy Chrystusa w Jego siedmiorakich postaciach – w siedmiorakich Istotach Jego Osobistości, oraz w Jego chwalebny m martwychwstaniu.

⁸¹ Więc, tytuł tej Księgi określa jej charakter.

„*Objawienie Jezusa Chrystusa...* „

⁸² Nie jest to objawienie świętego Jana Teologa, lecz Objawienie Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

⁸³ Greckie słowo *objawienie* to: „Apokalipsa”, co znaczy „odsłonięcie”. Szukałem tego słowa i ono znaczy... Słowo „Apokalipsa” oznacza to, co czyni rzeźbiarz, który wyrzeźbił wielki posąg i zasłonił go zasłoną. Później przychodzi, rozrywa tę zasłonę i objawia, co ma za tą zasłoną. To jest odkrycie.

⁸⁴ Księga ta nie jest tak bardzo odkryciem Osoby Jezusa Chrystusa, choć mówi oczywiście o Jego Bóstwie i o Jego siedmiorakiej Osobistości, a także kim On jest – że jest na przykład Kapłanem, Królem i tak dalej, lecz jest to objawienie Jego przyszłych dzieł w Jego siedmiu wiekach kościoła, które miały nastąpić. To...

⁸⁵ Kiedy nasz Pan był tutaj na ziemi, uczniowie zadali Mu takie pytanie: „Mistrzu, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi?”

⁸⁶ A Jezus odparł: „Nie do was należy znać tę godzinę czy czas”. I nikt tego nie wiedział, On powiedział, że „nawet Syn” – dotychczas – „nie wie tego”.

⁸⁷ Lecz po Jego śmierci, pogrzebie, martwychwstaniu i wstąpieniu do chwały, On dowiedział się od Boga o przyszłości kościoła. Potem wrócił, by podać to Poselstwo kościołowi. Poselstwo o Jego przyjściu i o stanie Jego kościołów na przestrzeni tych wieków.

⁸⁸ Jezus nie mógł tego uczynić przed Swoją śmiercią, pogrzebem i martwychwstaniem, bo tego jeszcze nie wiedział. Czy zwróciliście jednak uwagę na to, co mówi tutaj Pismo?

„*Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał Mu Bóg...*” (komu? Chrystusowi)

⁸⁹ A jakże, to Bóg Ojciec dał objawienie swojemu Synowi Jezusowi Chrystusowi. A On posłał swojego Anioła do Jana, aby oznajmił za pomocą znaków rzeczy, które były, które są i które przyjdą. O, jak to jest pięknie przedłożone.

⁹⁰ Otóż, w tym wielkim nadchodzącym wieku, który oglądał Jan... Więc te... To objawienie było mu dane dokładnie, aby odsłonił ściśle określony

zamiar Chrystusa – czym On będzie i do czego On będzie podobny w każdym wieku. Z tego właśnie powodu powiedziałem dziś rano: „Mieście ciągle na uwadze ten prawdziwy kościół”. Prawdziwy kościół rozpoczął się w Dniu Pięćdziesiątym.

⁹¹ Nie ma takiego teologa, znawcy Biblii czy historyka, który mógłby powiedzieć, że on rozpoczął się w dniach Marcina Lutera, Wesleya, wieku katolickiego albo w którymkolwiek innym wieku. On rozpoczął się w Dniu Pięćdziesiątym. Była to inauguracja kościoła. To był jego początek. Więc jeśli będziecie z kimkolwiek dyskutować, stójcie przy bramie Pięćdziesiąticy, a oni nie będą mogli pójść nigdzie indziej.

⁹² Tak samo jak puścilibyście na pole królika. Wiecie, gdzie są wszystkie dziury w płocie, a więc zatkaliście je wszystkie i on będzie musiał wrócić wprost na to miejsce, którym tam wszedł.

⁹³ Tak samo każdy, kto głosi na temat kościołów, wieków kościoła oraz działania Ducha Świętego, musi wrócić na sam początek. Trzeba tam wrócić, bo Bóg jest nieograniczony i wszechmogący. Więc będąc nieograniczony, nie może uczynić czegoś tutaj, a potem uczynić coś przeciwnego gdzieś indziej. Musi uczynić za każdym razem to samo, co uczynił za pierwszym razem.

⁹⁴ Tak jak powiedział Piotr w dniu... Kiedy poganie przyjęli Ducha Świętego, on powiedział: „Czy możemy zabronić im wody, skoro oni otrzymali Ducha Świętego, tak jak my na początku?”

Kiedy Jezus był na ziemi, powiedział: „Tak...”

⁹⁵ Ktoś przyszedł i zapytał: „Czy wolno odprawić swoją żonę dla każdej przyczyny?”

⁹⁶ Jezus odpowiedział: „Ten, kto stworzył mężczyznę, stworzył i kobietę, dlatego człowiek...”

⁹⁷ Człowiek ten powiedział: „Czemuż jednak Mojżesz pozwolił nam napisać list rozwodowy”.

Jezus powiedział: „Nie było tak od początku”.

⁹⁸ Powróćcie do początku. Dlatego więc, jeśli mamy mówić na temat Wieków Kościoła, musimy wrócić na początek, odkładając na bok każde oświadczenie, które wypowiedział każdy człowiek w ciągu tych czasów”.

⁹⁹ To jest najbardziej oficjalna Księga z wszystkich Ksiąg Biblii. Jest to jedyna Księga, na której Chrystus położył Swą Pieczęć. Zaczyna się błogosławieństwem, a kończy się przekleństwem. „Błogosławiony, który ją czyta, a przeklęty, który coś z niej usuwa”.

¹⁰⁰ To jest jedyna Księga z całej Biblii, którą napisał sam Chrystus. Dziesięć przykazań napisał swoimi palcami, zgadza się i Żydzi trzymali się ich mocno. A dzisiaj jest to Objawienie.

¹⁰¹ I jeśli szatan nienawidzi jakiejś Księgi w Biblii, jest nią Księga Objawienia. Są dwie... On nienawidzi całej Biblii i całego kanonu Biblii,

ale z największą złością atakuje księgę Objawienia i 1. Mojżeszową, bo 1. Mojżeszowa mówi nam o początku, a Księga Objawienia objawia, co się z nim stanie w czasach ostatecznych. Zostanie związany na tysiąc lat. Potem on, fałszywy prorok i bestia będą żywcem wrzuceni do jeziora ognistego.

¹⁰² I on będzie atakował autentyczność 1. Księgi Mojżeszowej. Będzie mówić: „Ona nie jest autentyczna”. Będzie robić zamieszanie w umysłach ludzi. Popatrzcie, gdzie jest mowa o diable – w 1. Księdze Mojżeszowej oraz w Księdze Objawienia, w pierwszej i w ostatniej.

¹⁰³ Księga Objawienia ma w sobie więcej symboli niż wszystkie pozostałe Księgi Biblii. Zawiera w sobie więcej symboli, ponieważ jest Księgą prorocstwa. To prorocza Księga. Dlatego musi być zrozumiana przez proroków. Ta Księga nie jest dla wszystkich. Prawie że nikt nie może jej zrozumieć. Ta Księga została napisana dla określonej klasy ludzi. Już w 5. Mojżeszowej jest napisane: „To, co jest zakryte, należy do Pana”. Zgadza się. I On nam, Swoim dzieciom, objawia te ukryte rzeczy. A więc tego nie można...

¹⁰⁴ Cieleśny umysł nie potrafi pojąć tych wspaniałych, biblijnych spraw, bo dla takich ludzi są one głupstwem. Lecz ta Księga jest napisana do tych, którzy miłują Boże Słowo, do Kościoła: Objawienie Jezusa Chrystusa do kościoła w Efezie, do kościoła w Smyrnie, do kościoła – do wszystkich pozostałych kościołów: Objawienie Jezusa Chrystusa dla Kościoła. Ja to lubię.

¹⁰⁵ Zwróćcie uwagę, że ona jest również uwieńczeniem Pism, zupełnym zakończeniem. Również w kanonie Biblii jest umieszczona na właściwym miejscu – na końcu Biblii. Objawienie całości, umieszczone tutaj pod koniec Biblii, jest błogosławieństwem dla tych, którzy Ją czytają i słuchają, natomiast przekleństwem dla tych, którzy dodają lub ujmują coś z Niej. Ona jest kompletnym kanonem, o tak; jest absolutem, nic nie może być do Niej dodane. A jeśli człowiek próbuje coś z Niej usunąć albo coś do Niej dodać, Bóg powiedział, że mu usunie dział z Księgi Życia. Rozumiecie? On odejmie jego dział z tej Księgi, jeśli on coś do Niej dodał.

¹⁰⁶ Więc kiedy widzimy to wielorakie objawienie naszego Pana, kim On jest, czym On jest – jeśli jakaś osoba doda coś do tego lub ujmie coś z tego, jest to fałszywe proroctwo. Wielu ludzi próbowało później powiedzieć, że mają coś bardziej aktualnego od Tego. Lecz to jest zupełne objawienie Pana Jezusa w wieku Jego Kościoła i w Jego dniach: objawienie naszego Pana.

¹⁰⁷ Otóż, *odstłonięcie* to greckie słowo, oznaczające coś, co wcześniej zostało zakryte, a zostaje odstłonięte, objawiając Chrystusa.

Zatem w następnym wierszu – znajdujemy to w drugim wierszu.

¹⁰⁸ Pierwszy wiersz odsłania Chrystusa – objawia Go lub odkrywa. O, jak bardzo były ostateczny wiek i przyjście Pana zakryte dla apostołów.

Oni pytali się o to, jednak tylko jeden dożył się tego, że otrzymał to objawienie, choć i tak tego nie zrozumiał, bo historia nie została jeszcze napisana.

¹⁰⁹ Otóż, historia tej Księgi czy też kontekst tej Księgi był skierowany do siedmiu zborów w Azji Mniejszej, które wtedy istniały. Było to skierowane do tych siedmiu zborów. W owym czasie było więcej zborów niż tych siedem, lecz każdy z tych siedmiu zborów miał istotne znaczenie z powodu właściwości, które miał ten kościół, bo one miały znowu nastać na przestrzeni wieków – charakterystyczne cechy danego kościoła. Na przykład kościół efeski, który charakteryzował się czymś szczególnym, Smyrna, Pergamon i tak dalej, Filadelfia – każdy z tych kościołów miał w sobie coś charakterystycznego, co miało się na nowo pojawić w nadchodzących wiekach. O, gdybyście tylko mogli...

¹¹⁰ Czy ktoś, kto widzi duchowe zastosowanie Pism, może powiedzieć, że one nie są natchnione? Przecież samo postępowanie, same motywacje, same cele ludzi udowadniają, że Pismo jest natchnione, kiedy widzimy, w jaki sposób Bóg stosuje te rzeczy. Nawet w tym, co czyni człowiek, jest przedobraz czegoś.

¹¹¹ Tak jak w przypadku Abrahama, który składał w ofierze Izaaka, swego jedynego syna; był to przedobraz tego, jak Bóg ofiarował swojego Syna po wielu stuleciach. Podobnie historia Józefa, którego sprzedano i znalazł się w więzieniu, był zniechęcony przez swoich braci, lecz umiłowany przez swojego ojca: był to przedobraz Jezusa. Jakże, Duch Święty działał przez Józefa, człowieka, który po prostu doskonale przedstawiał życie Chrystusa.

¹¹² Podobnie czynił Dawid. Syn Dawida usiadł na tej samej górze... Kiedy Dawid został odrzucony jako król i wspiął się na to wzgórze, na Górę Oliwną, i patrzył się wstecz, płacząc, jako odrzucony król. Parę stuleci po tym wydarzeniu Syn Dawida wspiął się na to samo wzgórze, będąc odrzuconym Królem, i płakał nad Jeruzalemem. Duch Święty w przedobrazie i w postaci człowieka. O!

¹¹³ Zatem, czy widzicie ten wielki Kościół Pięćdziesiątnicy w naszych ostatecznych czasach? Czy widzicie, w jaki sposób Bóg zapoczątkował go w dniu wylania Ducha Świętego? Ten właśnie Duch powinien pozostać w Kościele przez wszystkie wieki.

¹¹⁴ Ludzie stali się jednak formalni i obojętni. Musieli mieć denominację. Musieli zjednoczyć państwo z kościołem, a kiedy to w końcu zrobili, spowodowało to setki lat prześladowań. Potem przyszła reformacja, oni wyszli. I z każdym rokiem odcinali się od Ducha Świętego i dodawali coś sami z siebie, usuwali Ducha, a dodawali coś własnego, tak, a właśnie teraz są gotowi uczynić to znowu. Żyjemy w ostatecznych końcowych godzinach zakończenia kościoła. Jesteśmy w filadelfijskim względnie w Laodycejskim wieku kościoła.

¹¹⁵ Zatem, pierwszy rozdział, pierwszy wiersz – przedłożono to Janowi. Więc kto jest pisarzem? Jan. Jan. Nie było to objawienie Jana i dobrze o tym wiemy, było to bowiem objawienie Pana Jezusa Chrystusa. Jan został wybrany na ucznia. Sama ta Księga objawia, że to był Jezus Chrystus, Którego On objawiał.

¹¹⁶ I zostało to posłane i potwierdzone Janowi za pośrednictwem Jego anioła. Nie wiemy, kim był ten anioł? Biblia nie mówi, kim był ten anioł. Wiemy jednak, że był to prorok, bo Biblia później mówi: „Ja, Jezus, posłałem anioła mego, by zaświadczył o tym, co ma stać się wkrótce”.

¹¹⁷ Dowiadujemy się potem, że kiedy Jan chciał się pokłonić temu aniołowi, to on powiedział: „Bacz, byś tego nie czynił”. Myślę, że jest to w Objawieniu 22. Powiedział: „Bo ja jestem jednym z twoich współsług i proroków”. Może to był Eliasz. Mógł to być jeden z proroków. Jan był apostołem, lecz ten prorok został posłany.

¹¹⁸ A Jan będąc apostołem... Spójrzcie na charakter jego listów. One udowadniają, że nie napisał go Jan, bo ono nie ma charakteru listów Jana. Weźcie 1. i 2. list Jana i tak dalej, i przeczytajcie je. Spójrzcie na ich charakter, później zwróćcie uwagę na charakter księgi Objawienia. Jan był pisarzem i był apostołem, tutaj jednak jest duch proroka. Jest to zupełnie inna osoba. Widzicie? Nie było to dzieło Jana, nie było to objawienie Jana. Było to Boże objawienie Jezusa Chrystusa do kościołów i ono miało ... Jan był tylko pisarzem, skrybą, a ta Księga oznajmia to samo.

¹¹⁹ Ono nie było skierowane do Jana. Było skierowane do kościoła. Dobrze. W owym czasie Jan był pastorem efeskiego kościoła. A więc Księga ta była podana Janowi, lecz nie dla Jana, ale dla kościoła.

¹²⁰ Otóż, w trzecim wierszu On ogłasza błogosławieństwa, słuchajcie tego:

„Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane; czas bowiem jest bliski”.

¹²¹ Jaki czas jest bliski? Czas, w którym te rzeczy wydarzą się, kiedy to Objawienie Jezusa Chrystusa zostanie zakończone w każdym wieku kościoła.

¹²² Otóż, dlaczego on napisał to w ten sposób? Gdyby powiedział... Oni wypatrywali Jego przyjścia. Gdyby to zostało objawione, gdyby on... Janowi zostało objawione, że On przyjdzie, jak tylko nastanie kres tych kościołów. Tak myślał o tym Jan. Gdyby jednak tak było, tamte kościoły, skoro się tylko zakończyły, oni przyszli... Gdyby on wiedział, gdyby zostało mu objawione, że miało nastać siedem długich wieków kościoła, trwających kilka tysięcy lat, względnie kilkanaście stuleci, to nie byłoby powodu do oczekiwania. Oni by po prostu przeżyli swój wiek kościoła.

¹²³ Dlatego Bóg powiedział to, ale nie było im to objawione. Nie było

objawione Marcinowi Lutrowi to, co John Wesley wiedział o Piśmie. Nie jest objawione baptytom to, co zielonoświątkowcy wiedzą o Piśmie, ponieważ jest to w innym wieku, jest to inny czas, a Bóg objawia swoje sprawy dokładnie wtedy, kiedy przychodzi ich czas. O!

¹²⁴ O, nie można zasiać zboża na wiosnę i w tym samym czasie zbierać plon. Siejesz nasienie i ono rośnie do dojrzałości. Bóg sieje swoje Słowo i później Ono wyrasta, następnie patrzymy się wstecz i mówimy: „Tam ono było”. Ależ oczywiście, widzimy Je potem, kiedy zostało objawione.

¹²⁵ A więc: „Błogosławieni...” to słowo jest ogłoszeniem błogosławieństwa (w trzecim wierszu) dla tych, którzy czytają czy też słuchają Jego tajemnic...”

¹²⁶ Cieleśny zmysł unika tego, ponieważ cielesny zmysł niczego o tym nie wie. Nic dziwnego, że cielesny zmysł tego nie wie, ponieważ w tym cielesnym zmyśle jest szatan. A szatan zostaje zdemaskowany, lecz on nie chce zostać zdemaskowany.

¹²⁷ Czy zwróciliście uwagę, jak okropnie czuje się szatan, kiedy wie, że zostanie zdemaskowany? Przypatrzcie się temu na jednym z tych nabożeństw, obserwujcie, jak zachowują się ludzie. Zwróćcie na to uwagę na nabożeństwie, tuż zanim szatan zostanie zdemaskowany na jakiejś osobie, widzicie zmianę w ich wyrazie twarzy. Widzicie, oni nie wiedzą, co sobie mają myśleć. Nagle Duch Święty zstępuje i demaskuje tego diabła. O, on nienawidzi takich nabożeństw. Z tego właśnie powodu mamy taki bój, bowiem Słowo Boże demaskuje diabła. Widzicie? Ono mówi, czym on jest.

¹²⁸ Powiem na przykład: „Ta kobieta, która tutaj siedzi” – człowiek to powie w natchnieniu Ducha Świętego – „nazywa się Jones. Przybywa z Tej-i-tej miejscowości”. Co to spowoduje? Zaintryguje to jej ducha, doprowadza ją do pewnego stanu.

¹²⁹ „Skąd mnie znasz?” „Ten człowiek mnie nie zna, więc musi to być jakiś duch. Jaki to jest duch?”

„To Duch Boży”.

„Jak to? Co się ze mną dzieje?”

¹³⁰ „Ty masz gruźlicę, raka” – czy cokolwiek to jest – „lecz TAK MÓWI PAN...” O tak!

O, jak szatan tego nienawidzi, bo to go demaskuje.

¹³¹ Otóż, cielesny zmysł patrzy się na to i mówi: „To jest czytanie myśli, telepatia”. Oni tego nie wiedzą. Jest to dla nich głupstwem.

¹³² Ale dla tych, którzy wiedzą, co To jest, o, jakie to błogosławieństwo! Co to jest? Objawienie. Czyje objawienie? Człowieka, który stoi za kazalnica? Objawienie Jezusa Chrystusa w ostatnim wieku kościoła, objawiającego Samego Siebie według Swojej obietnicy. Rozumiecie?

¹³³ Jest to objawienie, widzicie, a szatan go nienawidzi. Moi drodzy,

jak on go nienawidzi. Zostaje zdemaskowany i ono ujawnia jego plany. Szatan nienawidzi Księgi Objawienia i 1. Księgi Mojżeszowej, zapisałem sobie to tutaj. To jest zupełną prawdą.

¹³⁴ Więc dlaczego nienawidzi Objawienia? Dlaczego tak przeciwstawia się Objawieniu? Jest tak dlatego, bo cały kanon Bożego Słowa i Kościół Boży jest mocno zbudowany na objawieniu.

¹³⁵ To się nigdy nie stanie przez szkołę, nie ważne, ile wspaniałych seminariów posiadamy. One są daleko, daleko w ciemnym wieku. Biblia i Kościół są absolutnie objawieniem.

¹³⁶ Otwórzmy... Mam tu zapisane pewne miejsca Biblii, 16. rozdział Ewangelii Mateusza, 18. wiersz. Spójrzmy na krótko do Ew. Mateusza 16, 18. i zobaczycie, gdzie jest ten fragment Pisma, który mówi, że to jest objawienie. Oni schodzili z góry – 17. wiersz:

„A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.

A Ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go”.

¹³⁷ Otóż, kościół katolicki mówi, że On zbudował go na Piotrze. Hmm, to jest naprawdę cielesne myślenie. Nie można sobie wyobrazić, żeby duchowy zmysł pojał coś takiego, by Bóg, kiedy Jego własny Syn tam stał, budował swój kościół na zwykłym, pospolitym, narodzonym w grzechu człowieku. Ten człowiek to udowodnił. Posiadając tego samego ducha w sobie, zaklinał się, że nie zna Jezusa i zaparł się Go wprost przed Jego twarzą. Więc nie był to Piotr.

¹³⁸ Nie był to też żaden kamień, który tam leżał, jak twierdzą niektóre kościoły. Nie była to skała, bo Piotr...

¹³⁹ Tą skałą, o której Jezus tam mówił, nie był ani Piotr, ani On Sam.

¹⁴⁰ Otóż, wielu protestantów chce powiedzieć, że: „To był Jezus. Na Nim On zbudował swój kościół; to był On”. Nie, to nadal jest błędne. Jeśli zauważycie, nie był to Jezus ani też Piotr. Było to objawienie.

„Ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Mój Ojciec, który jest w niebie, objawił to”.

¹⁴¹ Patrzcie. Chcę się was o coś zapytać. Wtedy w ogrodzie Eden nie było żadnego pisanego Słowa. Później ci dwaj młodzieńcy, Kain i Abel, obaj chcieli złożyć ofiarę i znaleźć łaskę u Boga. Kiedy to robili, przyszedł Kain i zbudował ołtarz, Abel też zbudował ołtarz. Jeśli więc to są wszystkie Boże wymagania, to Bóg byłby niesprawiedliwy potępiając Kaina. W porządku. Zatem, Kain złożył ofiarę, Abel zrobił to samo. Obaj złożyli ofiarę. Kain oddał Bogu cześć, to samo zrobił Abel. Kain czynił wszystko, co czynił Abel.

¹⁴² Więc jeśli uczęszczanie do kościoła albo przynależność do kościoła,

przynoszenie ofiar, modlitwa i uwielbianie Boga jest wszystkim, czego wymaga Bóg, to Bóg byłby niesprawiedliwym potępiając Kaina za to, że zrobił dokładnie to, czego On wymagał.

¹⁴³ Widzicie jednak, iż Abel przez objawienie wiedział, że to nie z powodu owocu znaleźli się na zewnątrz ogrodu Eden, jak myśli sobie dzisiaj wiele cielesnych umysłów. Abel przyszedł i złożył w ofierze owoce ziemi, a Bóg to odrzucił, lecz to było objawione... Chciałem powiedzieć Kain, przepraszam. Kain złożył w ofierze owoce ziemi, bo myślał, że właśnie z tego powodu zostali wypędzeni z ogrodu Eden.

¹⁴⁴ Zwróćcie uwagę na to objawienie. Zwróćcie uwagę na towarzyszącą temu niezgodę. Popatrzcie, jak to dzisiaj rani. Lecz to nie owoce spowodowały, że zostali wypędzeni. Ewa nie zjadła żadnych jabłek. Oczywiście, że nie. Skąd uświadomiłaby sobie, że jest naga, gdyby jadła jabłka? Dotyczyło to życia seksualnego. Na pewno.

¹⁴⁵ Będziemy to teraz rozważać i już to czyniliśmy, powróćmy więc do tego. Oni nie mają ani jednego Pisma do tego.

¹⁴⁶ Niektórzy mówią: „Przecież ona powiedziała: Otrzymałam syna od Pana”. Zgadza się. Tak samo mówiła prostytutka. Bóg musi dać początek wszelkiemu rodzajowi życia.

¹⁴⁷ Było to jednak życie wypaczone. Spójrzcie na naturę tego chłopca. Był podobny do swego ojca, diabła: nienawiść, podłość – on był mordercą. Widzicie?

¹⁴⁸ Jak zatem Abel... Kiedy jego rodzice powiedzieli im prawdopodobnie, że to – to... Na drzewach rosły owoce i tak dalej. Lecz to było Ablowi objawione. Abel poszedł i złapał baranka; aby mieć krew i pozbawił go życia. Nie było to owocowe drzewo, rodzące jabłka, banany i gruszki. „Lecz Abel przez duchowe objawienie” – List do Hebrajczyków, 11. rozdział – „złożył Bogu wartościowszą ofiarę i Bóg złożył o tym świadectwo, bo zostało mu to objawione przez wiarę”.

¹⁴⁹ Właśnie na tym Bóg buduje Swój Kościół. „Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego”. Nie nauczyłeś się tego w seminarium. Nikt cię tego nigdzie nie nauczył. „Lecz objawił ci to mój Ojciec, który jest w niebie”. Więc cała ta sprawa opiera się na objawieniu, cały Kościół: „Na tej skale objawienia Jezusa Chrystusa Ja zbuduję Mój Kościół”.

¹⁵⁰ Możesz przyjmować to, co mówi pastor. Możesz przyjmować to, czego naucza seminarium. Możesz przyjmując to, co mówi kościół, lecz to jeszcze nie jest właściwe. Możesz to wyjaśnić jako elokwentny mówca. Lecz dopóki Bóg nie objawi ci, że Jezus Chrystus jest Jego Synem i że jesteś zbawiony przez Jego krew... Polegam na tym objawieniu, że „On jest moim Zbawicielem”.

„Na tej skale Ja zbuduję mój Kościół, a bramy piekieł nie przemogą go”.

¹⁵¹ Widzicie więc, dlaczego szatan tak przeciwstawia się tej Księdze Objawienia. Szatan jest przeciwko wszystkiemu, co zostało objawione, przeciwko każdemu duchowemu objawieniu. Dlatego właśnie tak bardzo przeciwstawia się tej usłudze w dzisiejszym czasie. Dlatego... Co to jest? Objawienie Chrystusa.

¹⁵² Niech kościół idzie sobie dalej ze swoimi wielkimi denominacjami, organizacjami i kwiecistymi kazaniami, i tak dalej. Niech oni kontynuują swoją działalność, szatana nie będzie to martwić. Oni nie mają żadnych problemów. Wszyscy klepią ich po plecach.

¹⁵³ Lecz kiedy przyszedł czas, że Bóg przez Ducha Świętego objawia Chrystusa z powrotem w kościele, z mocą i przejawami uzdrowienia chorych i ze znakami, o których On powiedział, że będą towarzyszyć wierzącym, wtedy szatan przewraca się na swoim łożu i stara się coś z tym zrobić. Aż do tego czasu szatan nie troszczy się, do ilu kościołów należysz. Nie obchodzi go, do ilu. Lecz kiedy Chrystus objawi tobie, że On jest Synem Bożym, to te sprawy, które On czynił, ty czynisz również! Nie jakieś inne uczynki, ale te same uczynki.

¹⁵⁴ „Kto wierzy we Mnie...” – mówi Ewangelia Jana 14. r. – „Kto wierzy we Mnie, sprawy, które Ja czynię i on czynić będzie. Będzie czynić te same sprawy i większe od nich...” Ponieważ Chrystus nie mógł głosić chrztu Duchem Świętym; to byłyby większe sprawy. On nie mógł im tego podać, ponieważ Duch Święty nie był jeszcze dany. Kiedy jednak Jezus przyszedł i złożył w ofierze Swoje Życie, i powrócił Duch Święty, wtedy oni mogli udzielać ludziom Życie Wieczne. To jest ta „większa” sprawa.

¹⁵⁵ Lecz o znakach i cudach Jezus jasno wyraził się w Ewangelii Marka 16: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”. Jak daleko? Na cały świat. Ilu ludziom? Wszelkiemu stworzeniu. Jak długo ta Ewangelia jest głoszona, te znaki będą towarzyszyć tym, którzy wierzą. I kiedy to stanie się objawieniem, bracie, wtedy jesteś blisko Królestwa. „Na tej skale Ja zbuduję mój kościół, a bramy piekiel nie przemogą go”.

¹⁵⁶ Ponieważ mężczyzna czy kobieta, którzy raz byli w głębi pustyni na samotności jak Mojżesz, a Boże objawienie zmanifestowało się im przez Ducha Świętego, wtedy nic nie może nimi zatrzęsnąć. Taka osoba stoi mocno i pewnie jak tylko może.

¹⁵⁷ Szatan nienawidzi objawienia. On go absolutnie nie lubi. Ono obraca wniwecz jego plany.

¹⁵⁸ Charakter tej Księgi dowodzi, że nie napisał jej Jan. Zgadza się. Bo to są sprawy – one są dla innych... Jest to jego pisanie, ale nie jego inspiracja. To Boża inspiracja napisała tę Księgę. W porządku.

¹⁵⁹ Zobaczmy, co tutaj jest powiedziane.

„Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów

proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane; czas bowiem jest bliski”.

¹⁶⁰ Otóż, „Czas jest bliski”. Jaki czas? Kiedy zupełne objawienie Jezusa Chrystusa zostanie objawione Jego kościołom. I kiedy upływały wieki, było im to po prostu objawiane.

¹⁶¹ Obecnie doszliśmy do samego końca czasu, jesteśmy więc naprawdę na samym końcu świata. Jesteśmy na końcu dziejów świata. I zanim ten tydzień się skończy, jeśli Bóg będzie z nami, pomagając nam, udowodnimy, że jesteśmy przy zakończeniu wieków kościoła. Jesteśmy w Fila... a raczej w Laodycejskim Wieku Kościoła, przy zakończeniu wszystkich wieków. Jesteśmy na końcu świata politycznego. Jesteśmy na końcu świata przyrody. Jesteśmy na końcu wszystkiego. Jesteśmy na końcu każdej naturalnej rzeczy, gotowi wejść do środka.

¹⁶² Przejeżdżając niedawno – myślę, że jechałem do Shreveport albo do jakiejś innej miejscowości – zwróciłem uwagę na pewną rzecz i pomyślałem sobie: „Drzewa umierają. Trawa umiera. Kwiaty umierają. Ja umieram. Ten świat umiera. Wszystko umiera. Wszystko na tym świecie umiera”. My, siedząc tutaj tego poranka, umieramy.

¹⁶³ Z całą pewnością istnieje gdzieś świat, gdzie nic nie umiera. Jeśli jest świat, gdzie wszystko umiera, to musi być i świat, gdzie wszystko żyje. Za tym tęsknimy: by dostać się na to miejsce, gdzie rosną nieśmiertelne drzewa. O, tam gdzie wszystko jest nieśmiertelne i stoi w Bożej chwale.

¹⁶⁴ Więc, przebraliśmy teraz pierwsze trzy wersety, kładąc podłoże. Pierwszy wiersz – objawienie Jezusa Chrystusa. Drugi wiersz – zostało ono dane Janowi przez anioła. Trzeci wiersz mówi – „Błogosławiony”, błogosławieństwo dla tych, którzy to czytają. A jeśli nie umiesz czytać, „Błogosławiony ten, który słucha”. Jeśli nie potrafisz czytać, to po prostu tego słuchaj, to wszystko. „Błogosławiony ten, który czyta”, a jeśli nie umiesz czytać, „Błogosławiony ten, który słucha, czas bowiem jest bliski”.

¹⁶⁵ Otóż, wyobrażam sobie, co znaczy to sformułowanie, które pisarz Jan, pisząc to... Jan tutaj po prostu wypowiada „błogosławieństwa” i tak dalej. Zatem, moim zdaniem miało to następujące znaczenie: w Starym Testamencie kapłan wstawał rano i czytał Pisma, a zgromadzeni słuchali. Wielu ówczesnych ludzi nie umiało czytać.

¹⁶⁶ Dlatego on powiedział: „Błogosławiony, który czyta i który słucha”. Widzicie? Czytający i słuchacz. Błogosławiony jest ten, który czyta i który słucha. Jeśli więc po prostu usiądziecie i będziecie się temu przysłuchiwać, zostaniecie pobłogosławieni. „Błogosławiony ten, który czyta, i ten, który słucha, albowiem czas jest bliski”.

¹⁶⁷ A więc, odcinek od 4. do 6. wiersza jest pozdrowieniem do kościoła. Chcemy się teraz zająć tym 4. i 6. wierszem.

¹⁶⁸ Zanim do tego dojdziemy, chcę, aby wszyscy starali się głęboko nad

tym zastanović. Co to teraz jest? To jest objawienie Jezusa Chrystusa, kiedy Bóg zdjął zasłonę z czasu. Tutaj jest czas, którego Jezus nie mógł widzieć, kiedy był tutaj na ziemi: wieki kościoła – co będzie się dziać. A więc Bóg zdjął zasłonę, odsłonił ją i pozwolił Janowi popatrzeć się do środka i zobaczyć, co miał uczynić każdy wiek kościoła. Jan zapisał to w Księdze i posłał to do siedmiu kościołów.

¹⁶⁹ Co to jest? Chrystus, objawiony w dniach Jego działania. Ta Księga jest pełna działania. Jest to Księga prorocza, którą Chrystus dał – Bóg dał nam za pośrednictwem swego Anioła – została napisana przez Jana i posiada błogosławieństwo dla każdego, kto będzie ją czytał lub słuchał, gdy jest czytana. Bo czas wypełnienia się wszystkich tych rzeczy jest bliski.

¹⁷⁰ Mam teraz dobre podłoże... Pamiętajcie, w myślach mamy ten kościół. Po jednej stronie kościół się rozpoczął, tutaj po drugiej stronie kościół się kończy. Wejdziemy w to głębiej w poniedziałek wieczorem, kiedy będziemy zajmować się wiekami kościoła.

„Jan do siedmiu zborów, które są w Azji: Łaska wam i pokój od tego, który jest i który był, i który ma przyjść, i od siedmiu duchów, które są przed Jego tronem”.

¹⁷¹ Otóż, wchodzimy teraz w tajemnicze i głębokie części tych symboli. Jest to skierowane do siedmiu zborów, które są w Azji Mniejszej. One miały... W owym czasie te wieki były przyszłością. On je wychwalał i chwalił za ich czyny, za to, co uczyniły. Teraz jednak – jest to skierowane do tych kościołów, do siedmiu zborów, które są w Azji Mniejszej.

¹⁷² Azja Mniejsza nie była całą Azją, całym kontynentem azjatyckim. Była tylko małą jego częścią. Twierdzi się, że wielkości mniej więcej stanu Pensylwania, czy coś takiego, albo stanu Indiana. Mały obszar, na którym znajdowało się tych siedem zborów. W owym czasie było więcej zborów. Lecz to objawiło ich charakter. Czytam teraz to, co zdobyłem z historii, która mówi o nich.

¹⁷³ I on jest... „Przeklęty jest ten, który nie słucha i ... to znaczy ten, który nie słucha Tego...”

¹⁷⁴ Dochodzimy teraz do czasu tego 4. wiersza, przy którym chcemy coś wyjaśnić: „Od Tego, który był i który jest, i który ma przyjść, i ma siedem Duchów... od siedmiu Duchów, które są przed Jego tronem”. Otóż, jeśli chodzi o te „Duchy”, to dojdziemy do nich później.

¹⁷⁵ A więc, to miejsce wyraża, jeśli zwróćcie tutaj uwagę... A także w 7. wierszu albo w 8. On znowu przychodzi i znowu to wyraża. Uważajcie teraz, jest to skierowane do siedmiu zborów, „od Tego, który jest, który był i który ma przyjść”. Który kiedyś był, jest teraz i który ma przyjść. A więc, On tutaj wyraża potrójną manifestację swego działania.

¹⁷⁶ Jeżeli weźmiecie teraz 8. wiersz... Dojdziemy do tego za chwilę. Weźmiemy 8. wiersz:

„Jam jest alfa i omega, początek i koniec, mówi Pan, Bóg, Ten, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszchemogący”.

¹⁷⁷ Otóż, ciągle patrzymy się na 4. i na 6. wiersz. Oba te wiersze są takie same. W jednym z nich On mówi: „Temu, który był, który jest i który ma przyjść”. Co On chce przedstawić kościołowi? Swoje Bóstwo. Ludzie chcą dzisiaj zrobić z Niego proroka. On jest więcej niż prorokiem. A niektórzy chcą z Niego zrobić trzech bogów. On nie jest trzema bogami. On jest jednym Bogiem, który żył w trzech urzędach, w trzech manifestacjach tego samego Boga.

¹⁷⁸ Otóż, pamiętajcie, to jest objawienie. „A ktokolwiek tego słucha, lecz nie zachowuje tego, co mówi ta Księga, jego dział będzie zabrany z Księgi Życia”. Jezus nie objawia Siebie jako trzech bogów, lecz jako jednego Boga w trzech urzędach. O, za chwilę stanie się to bogate, kiedy wejdziemy w te wieki kościoła i zobaczymy, gdzie oni to utracili. Z tego powodu powstał wielki podział na Soborze Nicejskim. I oba te kierunki popadły w skrajność.

¹⁷⁹ I to samo uczyniono znowu w tych ostatecznych czasach, jeszcze raz dokładnie tak jak Przednicejski Sobór, bo będzie jeszcze jeden sobór. Z taką pewnością, jak tutaj stoję, kościół katolicki i kościół protestancki zjednoczą coś razem czy też zgodzą się z sobą. Popatrzcie, co robi teraz arcybiskup z Canterbury – oni wszyscy gromadzą się obecnie razem. W Biblii nie ma nauki o trójjedynym Bogu. Istnieje jeden Bóg.

¹⁸⁰ I jest to objawione tutaj w Księdze Objawienia, aby cały kanon Pisma został tutaj potwierdzony i aby Chrystus położył na tym swoją pieczęć. O to chodzi. Jeśli ktoś usunie coś albo doda coś do tego, temu będzie zabrany dział z Księgi Życia. Nie przystępujcie więc do tego egoistycznie. Przystępujcie do tego z otwartym sercem i umysłem.

¹⁸¹ Otóż, na Soborze Nicejskim doszło do dwóch wielkich postanowień co do... O, wielu z tamtych ojców pierwszego kościoła w owym czasie posiadało dwa skrajne poglądy. Jednym z nich była trynitariańska koncepcja trójjedynego Boga. Drugim natomiast był jeden Bóg. I oba te kierunki zrodziły się i wpadły do dwóch skrajności, odróżniających się zupełnie. Trójjedyność doszła do stanu osoby trzech bogów. Jedność stała się unitarianizmem, który jest tak samo błędny jak ci drudzy. Oba te kierunki popadły w skrajność, lecz właśnie tutaj w tej Księdze jest objawiona Prawda.

¹⁸² Jezus nie mógł być swoim własnym Ojcem. Tak samo gdyby miał Ojca, który nie byłby Duchem Świętym, to byłby nieślubnym dzieckiem i nie... On został poczęty z Ducha Świętego, a Sam powiedział, że Bóg był Jego Ojcem. A więc Duch Święty i Bóg... To jest Ewangelia Mateusza 1:18. Duch Święty i Bóg musi być tą samą Osobą, w przeciwnym razie miał dwóch ojców. A został nazwany Emanuelem, co znaczy: „Bóg z nami”. Kiedy był na ziemi, twierdził, że On i Ojciec są jedno.

¹⁸³ Wszystkie te Pisma mam zapisane tutaj, abyście je mogli znaleźć, gdybyście mieli takie pytanie czy coś takiego.

¹⁸⁴ Otóż, kiedy On był tutaj zmanifestowany jako potrójny urząd swojej Istoty – „Ten, który był, Ten, który jest, Ten, który ma przyjść, Wszechmogący”, nie ma tu trzech bogów. Jest jeden Bóg.

¹⁸⁵ A na Soborze Nicejskim, aby to osiągnąć, musieli przyjąć trójcę, bo w rzymskim świecie posiadali wiele bogów. Modlono się do zmarłych przodków. (Mam tutaj ich historię i zaraz mogę to zacytować. Widzicie?) Modlili się do swoich zmarłych przodków, dlatego mają świętą Cecylię, świętego Markusa i świętego, świętego, świętego, świętego, świętego, świętego...

¹⁸⁶ A przecież apostoł Piotr powiedział: „Nie ma żadnego innego pośrednika między Bogiem a człowiekiem, tylko ten Człowiek, Jezus Chrystus”. Jeden.

¹⁸⁷ Oni musieli mieć trynitariańskiego boga, a więc oni... Mieli Jowisza, Marsa, Wenus. „Nie wydawało im się właściwe, przypisać to wszystko jednemu Bogu” – dlatego po prostu rozdzielili Go i z trzech urzędów Boga uczynili trzech różnych bogów.

¹⁸⁸ Lecz On mówi tutaj w Objawieniu wyraźnie, Kim On jest: „Ja jestem Ten, który był, Ten, który jest i Ten, który ma przyjść, Wszechmogący”. Będziemy o tym mówić trochę później, gdzie On powiedział: „Jam jest alfa i omega (od A do Z, całością, w greckim alfabecie), Lilią z Doliny, Różą Sariońską, Ojcem, Synem, Duchem Świętym, Tym, który był, który jest i który ma przyjść, Korzeniem i Latoroślą Dawidową”. On jest Bogiem. Bogiem! „Bezsprzecznie...”

¹⁸⁹ 1. Tymoteusza 3, 16. mówi: „Bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności: Bo Bóg został objawiony w ciele, ukazał się aniołom, uwierzono w Niego na świecie, wzięty został w górę do chwały”. Bóg, nie trzecia osoba albo jakiś prorok, ale sam Bóg zmanifestował się w formie człowieka. Pamiętajcie jednak, że to jest objawienie.

¹⁹⁰ Otóż, Bóg na początku był wielkim Jahwe, który przebywał w Słupie Ognia, unosił się nad Izraelem i prowadził ich. To był Bóg, Anioł Przymierza. Kiedy zstąpił na górę, cała góra zapłonęła. Ogień wyleciał z tej góry i napisał dziesięć przykazań. On został nazwany: „Bożym Ojcostwem”, dla swoich dzieci, dla wybranej przez siebie rasy ludzi, Żydów.

¹⁹¹ Później ten sam Bóg zmanifestował się w ciele narodzonej z dziewicy, które On stworzył w łonie Marii, i żył i miał w nim swoją świątynię, rozbił jakby swój namiot między ludzkimi istotami. I ten sam Bóg stał się ciałem i zamieszkał pomiędzy nami. Tak mówi Biblia. Bóg był w Chrystusie. Ciało było Jezusem. Jezus – w nim przebywała pełnia Bóstwa cielesnie. Nie można teraz zrobić z Niego trzech ludzi. Nie chrzćcie w trzech bogów. Jest jeden Bóg. Rozumiecie? Jeden Bóg.

¹⁹² Więc, ten sam Bóg stał się ciałem. On powiedział: „Ja przyszedłem od Boga i odchodzę do Boga”.

¹⁹³ Kiedy zniknął z tej ziemi na skutek swojej śmierci, poprzez pogrzeb, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, Paweł spotkał Go w drodze do Damaszku, kiedy nazywał się jeszcze Saul. Głos odezwał się i powiedział: „Saulu, Saulu, dlaczego Mnie prześladujesz?”

On zapytał: „Kim jesteś?”

On odrzekł: „Jam jest Jezus”.

¹⁹⁴ I On był Słupem Ognia, Światłością, która osłepiła oczy apostoła. On wrócił do swojej poprzedniej formy. Ten sam Jezus zamienił się znowu z powrotem w Boga, w Ojca. Dlatego powiedział tutaj: „Ja jestem Wszechmogący”, w tej samej formie, w której był, zanim stał się ciałem. A Jego ciało, w którym On przebywał, nazywało się Jezus – człowiek, którego znamy – Jezus.

¹⁹⁵ Otóż, tak jak wielu z was drogich ludzi unitarian, którzy chrzciecie w imię „Jezus”. Jesteście w błędzie. Dzisiaj na świecie żyje setki Jezusów, lecz jest tylko jeden Pan Jezus Chrystus. On urodził się jako Chrystus. Jest wielu Jezusów, wielu z nich spotkałem. Jest jednak jeden Pan Jezus Chrystus. On jest Bogiem.

¹⁹⁶ A Ojciec, Syn, Duch Święty nie są imionami, są to tytuły, które odnoszą się do jednego imienia. Kaznodzieje chrzczą „w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego”. Ojciec nie jest imieniem, Syn nie jest imieniem i Duch Święty nie jest imieniem, jest to tytuł, tak jak człowiek; tym właśnie on jest. Duch Święty, człowiek, albo Duch, Duch Święty. Potem mówicie: „W imię Ojca”. Spójrzcie na ojców i na synów waszych synów. Spójrzcie na ludzi, którzy są tutaj. Widzicie? Ojciec, Syn, Duch Święty nie jest imieniem. To są tytuły, które odnoszą się do imienia Pana Jezusa Chrystusa.

¹⁹⁷ Tak chrzczył kościół apostolski na początku. I ja poproszę, żeby ktoś pokazał mi jakiś fragment Pisma albo jakiś przypadek w historii, w którym ktoś zostałby ochrzczony w chrześcijańskim kościele w jakiś inny sposób niż w imię Jezusa Chrystusa, aż do czasu, kiedy uformował się kościół katolicki i przyjęto „Ojca, Syna i Ducha Świętego” jako wyznanie wiary. Otóż, przynieście mi historię, ktoś z historyków. Tak, czegoś takiego nie ma. Po 304. roku naszej ery pojawił się chrzest w trójcę, w trójjedynego Boga: „Boga Ojca, Boga Syna, Boga Ducha Świętego”. To jest pogaństwo.

¹⁹⁸ Zanim zakończy się ten tydzień, przeczytam wam to z tych książek i pokażę wam na podstawie Biblii. Mówimy dziś rano o objawieniu i udowadniamy, gdzie ten chrzest został zaprowadzony i jak się to zrodziło. Chodźmy więc z powrotem do Prawdy bracia, jesteśmy w ostatecznych czasach.

¹⁹⁹ Poczekajcie tylko, aż dojdziemy do Efeskiego kościoła i porównamy

go z Laodycejskim, i zobaczymy, co stało się między nimi. Zobaczycie, w jaki sposób to się wkradło. Weszło to do wieku Lutra, o którym jest powiedziane: „Masz imię, że żyjesz, a jesteś umarły”. Samo słowo „Sardes” oznacza „martwy”. Oni zgubili to w piętnastu stuleciach ciemnych wieków. Wszystkie kościoły do tego czasu zachowywały to. Kiedy później odbył się Sobór Nicejski w 325 roku, wtedy oni obalili to imię i zrobili z niego trzech bogów.

²⁰⁰ On tutaj powiedział: „Ja jestem Ten, który był, Ten, który jest i który ma przyjść, Wszechmogący”. Oczywiście.

²⁰¹ On był potrójną Istotą tutaj na ziemi. Kiedy był na ziemi, był potrójną Istotą. Na ziemi był prorokiem. Jest także Kapłanem – w niebie. A kiedy powróci znów na ziemię, będzie Królem: Prorok, Kapłan i Król. Ten, który był, który jest i który ma przyjść. „Ten, który był”, był to Jezus, Prorok. „Ten, który jest teraz” – On jest Kapłanem, który składa duchowe ofiary, Najwyższym Kapłanem, który może współczuć naszym słabościom, i objawia się i udowadnia, że jest między nami: Prorok, Kapłan i Król, lecz Jeden Bóg.

²⁰² Kiedy był na ziemi, był prorokiem, Słowem, „Wiernym świadkiem”, jak później nazywa Go Biblia; prorok jest wiernym świadkiem. On był Kapłanem, a kiedy... On jest Kapłanem teraz. A kiedy przyjdzie, będzie Królem.

²⁰³ Jeśli przejdziecie do 15. rozdziału Objawienia, do 3. wiersza i przeczytacie to – możecie to zobaczyć w Objawieniu 15, 3. Otwórzmy i zobaczymy, czy On będzie Królem i czy On jest Królem, kiedy przyjdzie. Przechodzimy teraz do Objawienia 15. rozdział, 3. wiersz.

„I śpiewali pieśń Mojżesza, sługi Bożego, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszechmogący; sprawiedliwe są drogi twoje, Królu narodów”;

²⁰⁴ Kim On był na ziemi? Prorokiem. Jak ludzie poznali, że On był prorokiem. On uczynił znak Mesjasza, który był Prorokiem. O, niech będzie błogosławione imię Pańskie. Jak to możliwe, że oni Go nie dostrzegli? Bo wypatrywali czegoś innego. On uczynił znak Mesjasza, a oni nie chcieli tego słuchać. On był prorokiem.

²⁰⁵ Mojżesz powiedział: „Pan, Bóg wasz, wzbudzi wam proroka podobnego do mnie. I stanie się, że kto nie będzie słuchać tego Proroka, będzie wytepiiony spośród ludu”.

²⁰⁶ On był na ziemi Prorokiem. Otóż, bo Kim On był? Wiernym świadkiem Bożego Słowa. Amen. On był Bożym Słowem, które się zmanifestowało.

²⁰⁷ Ewangelia Jana, pierwszy rozdział:

„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. A to Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas...”

²⁰⁸ On był wiernym i prawdziwym świadkiem Bożego wiecznego Słowa.

On był Słowem, był Bożym Słowem, a dlatego, że był Słowem, był Prorokiem. Bo przepływało przez Niego Słowo Boże. On mówił tylko te rzeczy. „Nic nie mogę czynić Sam od siebie, lecz tylko to, co mi pokaże Ojciec, abym uczynił. To nie Ja czynię te dzieła, lecz Ojciec, który mieszka we Mnie, On czyni te dzieła. Ja i mój Ojciec jesteśmy jedno. Mój Ojciec jest we Mnie”, powiedział Jezus – ten człowiek, ta świątynia.

²⁰⁹ Bóg ma wiele tytułów: Jehowa, Jahwe Jireh, Rafa, Manasses, bardzo dużo. On ma siedem złożonych imion odkupienia. Ma wiele tytułów: Róża Sariońska, Lilia z Doliny, Gwiazda Poranna, Ojciec, Syn, Duch Święty, te wszystkie, lecz ma tylko jedno ludzkie imię. Bóg ma tylko jedno Imię, a Ono brzmi Pan Jezus Chrystus.

²¹⁰ Kiedy urodził się jako Chrystus Pan, osiem dni później Duch Święty nazwał Go imieniem Jezus. Jego matka dała Go obrzezać i nazwała Go „Jezus”. Narodził się jako Chrystus.

²¹¹ Tak jak ja urodziłem się jako Branham. Byłem Branhamem, kiedy się urodziłem i nadano mi imię „William”. Amen.

²¹² On urodził się jako Chrystus, Zbawiciel. A kiedy miał osiem dni, nadano Mu imię „Jezus”. I był Panem chwały, który się zmanifestował. Zatem, On jest Panem Jezusem Chrystusem, Bogiem chwały, który zmanifestował się pomiędzy nami. O, to jest On.

²¹³ Na ziemi był On Prorokiem. W chwale jest Kapłanem. On przychodzi – jako Król. O, ja to lubię.

Prorok: „Wierny świadek Słowa”.

Kapłan: „Przed Bogiem ze Swoją Krwią”.

Król: „Król świętych”.

²¹⁴ Nie król teraźniejszego świata. On jest Królem świętych. Nad ludźmi panują ziemscy królowie. Lecz my także mamy Króla i Królestwo, i dlatego postępujemy inaczej.

²¹⁵ Tak jak niedawno opowiadałem o mojej żonie. Szliśmy tutaj do sklepu i widzieliśmy prawie że cud. Kobieta, która w letniej porze była w sukni. Powiedziałem: „To coś dziwnego”. Powiedziałem: „Gdybym miał aparat fotograficzny, zrobiłbym tej pani zdjęcie”. Widzicie? Bo my... Była to pierwsza kobieta w sukni, którą zobaczyliśmy, wiecie, która była ubrana, jak na damę przystoi, jak powinno być ubrane wszystkie kobiety.

²¹⁶ Ona powiedziała: „Bill, dlaczego tak jest, że nasi ludzie ubierają się przyzwoicie? Czy dlatego, że mamy takie przykazanie?”

²¹⁷ Powiedziałem: „To nie są nasi ludzie, to są ludzie Boży. Od Bożego ludu wymagana jest świątobliwość”.

Zapytała: „Hm, czy tamci nie chodzą do kościoła?”

218 Odpowiedziałem: „Ta pani tutaj śpiewa w chórze – w pewnym z tutejszych zborów”.

Ona powiedziała: „Dlaczegoż więc jest taka?”

219 Odpowiedziałem: „Ponieważ nie nauczano jej niczego innego”. To się dokładnie zgadza.

220 Istnieje też cielesny kościół, którym będziemy się zajmować w tym tygodniu: kościołem duchowym i kościołem cielesnym. One wszystkie dryfują z powrotem do kościołów ustanowionych przez ludzi. Biblia mówi w 17. rozdziale Objawienia, że tak będzie. One wracają z powrotem właśnie teraz, wszystkie kościoły zachowują się w ten sposób, organizują się. Mówią: „My jesteśmy kimś. My się organizujemy. Jesteśmy tym, jesteśmy tamtym”. Nie było tak na początku. Usuwają całą moc z kościoła i nadają ją biskupowi lub papieżowi. Bóg jest w Swoim Kościele, między Swoim ludem, manifestując się przez laików i wszędzie. Otóż, lecz w tym dniu...

Ona powiedziała: „Czyż nie jesteśmy Amerykanami?”

221 Odpowiedziałem jej: „Nie. My mieszkamy tutaj, lecz nie jesteśmy Amerykanami. Jesteśmy chrześcijanami. Nasze Królestwo jest z góry”.

222 Więc jeżeli nasze życie pochodzi z góry, wtedy zachowujemy się odpowiednio do tego, ponieważ pochodzimy... Nasze życie pochodzi ze świętego miejsca, wyglądamy inaczej, ubieramy się inaczej. Kobiety tam w górze mają długie włosy, nie noszą na twarzy makijażu, nie noszą też szortów. Noszą spódnice, długie szaty i sukienki, mają długie włosy i tak dalej. Więc taka natura z wysokości odzwierciedla się w nas.

223 Mężczyźni nie palą, nie żują tytoniu, nie kłamią, nie kradną. Oni pochodzą... Ich duchy pochodzą ze świętego miejsca i to powoduje, że święcie postępują, uznają jeden drugiego za brata. Widzicie? O to chodzi.

224 My jesteśmy z Królestwa i mamy Króla. On jest Królem świętych, a słowo „święty” pochodzi od słowa „uświęcony”. Jeśli więc ktoś jest uświęcony, to Chrystus, Duch Święty wchodzi do jego serca i staje się nad nim Królem. Moi drodzy. To powinno trafić do przekonania. O, kiedy naczynie Boże jest poświęcone, to Chrystus, Król, Duch Święty wejdzie do środka i On jako Król ma swoje królestwo. Amen.

225 Wtedy cała twoja istota jest pod panowaniem Króla świętych. Nasze Królestwo... Każde ziemskie królestwo będzie wstrząśnięte, będzie zburzone przez moc atomową. Lecz Biblia mówi: „My otrzymujemy Królestwo niewzruszalne”. Amen. Oto On – Król świętych.

226 Chciałbym, abyście zwrócili również uwagę na symbole Chrystusa w Biblii i tutaj na ziemi. Na ziemi był On prorokiem. Czy wierzycie w to? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.] Prorok jest Słowem. My to wiemy. Słowo „prorok” znaczy „Boski wykładowca Słowa”. Słowo Boże jest napisane, a Prorok ma w sobie Boskiego Ducha Bożego. I jak wiecie,

prorok w Starym Testamencie był nazwany „bogiem”. Ilu z was o tym wiedziało?

²²⁷ Jezus powiedział: „Jeżeli oni nazywali ich bogami... Czy nie jest napisane w waszym zakonie, że oni są – „Wy jesteście bogami”? A skoro oni nazywali bogami tych, do których przyszło Słowo Boże (do proroków), jak możecie potępiać Mnie, jeżeli mówię, że jestem Synem Bożym?”

²²⁸ On był nazwany „bogiem”, ponieważ nosił w sobie Słowo Boga, TAK MÓWI PAN. Dlatego więc słowo „prorok” oznacza, że z jego interpretacją nie można manipulować. Rozumiecie? Jeśli Bóg... On mówi: „Jeśli jest pomiędzy wami ktoś duchowy albo prorok, Ja Pan będę mówił do niego. Jeśli to, co on powie, stanie się, wtedy go słuchajcie, ponieważ Ja jestem z nim. Lecz jeśli to nie stanie się, wtedy go nie słuchajcie, bo Ja go nie posłałem”. W ten sposób można go rozpoznać. A zatem (widzicie?), Boża interpretacja Słowa musi się zgadzać z tym ostatnim objawieniem do kościoła.

²²⁹ On jest Bogiem, Wszechmogącym. Na ziemi był prorokiem, który jest orłem. Ilu z was wie, że proroka uważano za orła? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.]

²³⁰ Orzeł jest najsilniejszym ptakiem, jakiego mamy, najpotężniejszym. U niektórych gatunków skrzydła mają nawet 14 stóp rozpiętości, od jednego czubka do drugiego. On może wylecieć tak wysoko, że gdyby jakiś inny ptak spróbował polecieć za nim, rozpadłby się na kawałki, wyleciałyby mu pióra i rozpadłby się. Z jakiego powodu? Bo orzeł ma specjalną budowę ciała. I co by mu to pomogło wznieść się tak wysoko, gdyby nie widział, co czyni, kiedy znajduje się tam w górze? Ludzie chwalą wzrok jastrzębia; powinniście zobaczyć, jakie oczy ma orzeł.

²³¹ Jastrząb zobaczy może kurczaka. Zgadza się. Tak właśnie jest z niektórymi tymi jastrzębiami dzisiaj. Uhm. Lecz mówię wam, orzeł leci tak wysoko, że gdyby jastrząb chciał polecieć za nim, to by umarł, zabrakłoby mu powietrza. On nie może wzbic się do tych sfer, do których wzbija się orzeł.

²³² A oprócz tego, on ma wzrok, dzięki któremu może widzieć bardzo daleko, kiedy jest tam wysoko. Z tego właśnie powodu Bóg nazwał swoich proroków orłami. On wzbija się bardzo wysoko i jest orłem, więc może widzieć bardzo daleko.

²³³ Zatem, Chrystus na ziemi był Orłem. Kiedy umarł, był Kapłanem, a więc przez to stał się Barankiem. Zgadza się? [Zgromadzeni mówią: „Tak jest” – wyd.] A kiedy wróci ponownie, będzie Królem, będzie więc Lwem, amen, Lwem z pokolenia Judy! Amen! On jest Orłem, Barankiem i Lwem, Amen, Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Prorokiem, Kapłanem i Królem. Tym, który był, Tym, który jest i Tym, który przyjdzie, Wszechmogącym. Alfa i Omega, od początku do końca, Wiekuistym Bogiem.

²³⁴ Chciałbym się o coś zapytać niektórych z was, drodzy katolicy, którzy nazywacie to wiecznym synostwem Boga. Bóg – wieczne synostwo Jezusa Chrystusa u Boga? Jak można powiedzieć takie słowo? Ja jestem zwykłym człowiekiem mającym wykształcenie siedmiu klas szkoły podstawowej, lecz wiem, że tak nie jest. Słowo „Syn” musi mieć początek. Jak więc On może być wiecznym i być Synem? Wieczność nie ma początku ani końca. A więc On nie może być synem – wiecznym synem i mieć początek, bo nie ma czegoś takiego jak wieczny syn. Syn miał początek, a więc nie może być wieczny.

²³⁵ Widzicie, On jest wiecznym Bogiem, nie wiecznym synem (Chwała), Wszechmogącym, Jehową-Jireh, Jehową-Rafa, który zmanifestował się w ciele. „W Nim mieszkała cała pełnia Bóstwa cielesnie”.

²³⁶ A w dniu Wylania Ducha Świętego, kiedy ten Słup Ognia zstąpił na ludzi, czy zwróciliście uwagę, że On się rozdzielił? I języki ognia zstąpiły na każdego z nich. Ogień, podobny do języków, zstąpił na każdego z nich. Co czynił Bóg? Rozdzielał się w Swoim Kościele między wszystkich, dał niewiastom, mężczyznom i wszystkim część swego Ducha, rozdzielił się dla Swojego Kościoła.

²³⁷ Jak może przyjść jakiś człowiek i powiedzieć: „Świętym człowiekiem jest papież; świętym człowiekiem jest biskup”? Świętym Człowiekiem jest Chrystus, Duch Święty, który jest w nas. Jak możecie powiedzieć, że laicy nie mają nic do powiedzenia? Każdy z was ma coś do powiedzenia. Każdy z was ma coś do zrobienia. Każdy z was musi nieść Poselstwo. Chwała.

²³⁸ Duch Święty rozdzielił się w Dniu Pięćdziesiątym: Bóg rozdzielający siebie. „W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu, Ojciec we Mnie, Ja w was, a wy we Mnie”.

²³⁹ W owym dniu, Duch Święty ponad wszystkimi, we wszystkich, przez wszystkich. Amen. Tutaj to jest. Duch Święty ma prawo poruszać się, gdziekolwiek chce, spocząć na kimkolwiek chce. Nie musicie przyjmować słów jakiegoś biskupa albo księdza. On jest naszym jedynym Kapłanem (zgadza się), Arcykapłanem. A więc: Prorok, Kapłan i Król...

²⁴⁰ Teraz dalej:

„I od Jezusa Chrystusa, który jest świadkiem wiernym, pierworodnym z umarłych... (Będziemy się tym zajmować) i władcą nad królami ziemskimi. Jemu, który miłuje nas i który obmył nas z grzechów naszych przez krew swoją”.

²⁴¹ Słowo „obmył”, które się tutaj znajduje, w rzeczywistości w języku greckim oznacza: „wyzwolić”. On wyzwolił nas z naszych grzechów. Byliśmy „przywiązani” do ziemi przez nasze grzechy. Nie mogliśmy widzieć, nie mogliśmy słyszeć, nie mieliśmy żadnego pojęcia o niebie ani niczego. Lecz kiedy zstąpiła Krew, Ona ucięła tę linę i zostaliśmy uwolnieni. O!

²⁴² Czytałem kiedyś pewne opowiadanie, które by dobrze tutaj pasowało. Pewien rolnik złapał wronę, przywiązał ją na sznur i powiedział: „To będzie nauczka dla innych wron”. Przywiązał więc tę starą wronę za nogę do sznura i to biedactwo niemal umierało z głodu. Była już taka słaba, że ledwo mogła chodzić.

²⁴³ Właśnie tak niektóre z tych organizacji i kościołów związały ludzi. Oni nie mogą po prostu... „Tylko tak daleko możesz się posunąć. Dni cudów są przeszłością”. Tak, jesteście po prostu związani. To wszystko. „Nie ma czegoś takiego jak Duch Święty. On już nie mówi językami, jak mówił kiedyś”.

²⁴⁴ On jest Bogiem. „On jest po prostu tym samym, wczoraj, dzisiaj i na wieki” Hebr. 13, 8., żyjącym we wszystkich kościołach. Dojdziemy do tego po dzisiejszym poranku. Widzicie, On jest Bogiem, który żyje w każdym wieku kościoła. On będzie żył w każdym wieku kościoła. I będzie żył w swoim ludzie poprzez wieczność, bowiem teraz mamy w sobie wieczne życie.

²⁴⁵ A więc ta denominacja związała go (wiedzicie?), „Przecież dni cudów przeminęły, nie ma takiej rzeczy jak Boskie uzdrowienie”. Ta biedna wrona kuśtykała, aż była taka słaba, że ledwie chodziła.

²⁴⁶ Lecz pewnego dnia przechodził tamtędy jakiś dobry człowiek i pomyślał: „Wiesz co, żal mi tej biednej, starej wrony. Przecież mogłaby zjeść sobie trochę zboża, tylko tak może utrzymać się przy życiu; musi mieć coś do zjedzenia. A nie umie inaczej postępować, więc przyleciała tutaj dlatego, aby zjeść trochę ziarna”. Więc potem on wyjął swój... Wziął swój nóż i odciął tą starą wronę od sznura. I on wiedział...

²⁴⁷ Przyleciały inne wrony i powiedziały: „Chodź, Jasiu Wrono. Polećmy na Południe, nadchodzi zima”.

²⁴⁸ Wicie co? Ta wrona podeszła tylko tak daleko, jak chodziła wcześniej na sznurze i krakała: „Nie mogę. To nie jest... To nie jest dla nas, żyjących w dzisiejszych czasach. Nie możemy po prostu tego zrobić”. Rozumiecie? Była tak długo przywiązana, że w końcu myślała sobie, iż jest ciągle przywiązana”. Rozumiecie?

²⁴⁹ I tak jest z wieloma ludźmi. Jesteście związani przez wyznania wiary i przez denominacje, które pochodzą od tej starej matki wszetecznicy, tam w przeszłości, które wam mówią, że Jezus Chrystus nie jest tym samym i że nie ma czegoś takiego jak uzdrowienie, nie ma chrztu Duchem Świętym. Nie ma żadnych „czegoś takiego jak”. Chcą wam wmówić, że te... Byliście tak długo związani, że myślicie, iż ciągle jesteście związani.

²⁵⁰ Ale ten dobry Człowiek, Chrystus, przelał Swoją krew, aby mógł nas obmyć i uwolnić z naszego grzechu. Czym jest grzech? Proszę, niech mi ktoś powie, czym jest grzech. Grzech to niewiara. Zgadza się: „Kto nie wierzy, jest już potępiony”.

²⁵¹ I twój grzech jest jedyną rzeczą, która nie pozwala ci być wolnym.

Jest tak dlatego, bo Bóg odciął cię od twojej niewiary, ale jesteś tak związany swoimi wierzeniami, że ciągle myślisz, iż jesteś związany i umierasz z głodu (rozumiesz?), kuśtykasz wokół, mówiąc: „Jestem prezbiterianinem. Jestem metodystą. Jestem baptystą. Jestem z Kościoła Chrystusowego. Oni mi mówią: „Dni cudów przeminęły. Czegoś takiego nie ma”.

²⁵² Ty biedna wygłodzona wrono, dlaczego się nie ruszysz z miejsca dziś rano? Dlaczego stamtąd nie odlecieś? Alleluja. „Podnieś się na skrzydłach tego poranka i odleć do Słońca Sprawiedliwości z uzdrowieniem na Jego skrzydłach”. Amen. To jest właściwe. O to chodzi, bracie, siostró. O! „Kogo Syn odciął i uwolnił, ten jest naprawdę wolny”. Tak jest.

²⁵³ „Otóż, mój pastor...” To nie ma znaczenia. Biblia powiedziała, że jesteś wolny. Tak jest. Ty jesteś wolny.

„Mój kościół...”

²⁵⁴ Odetnij więzy i wyjdź na wolność. „On obmył i uwolnił nas z naszych denominacji Swoją własną Krwią” i On nas uwolnił, abyśmy mogli myśleć za samych siebie i czynić to, co chcemy, i mówić to, co chcemy, i postępować tak, jak chcemy.

²⁵⁵ „Przecież gdybym się wrócił i powiedział pastorowi, że muszę być na nowo ochrzczony, to on by...”

²⁵⁶ A co zrobisz z tym, że „Jesteś wolny”? To jest objawienie, rozumiecie. Dobrze, jesteś wolny.

²⁵⁷ Jeśli zostałeś pokropiony solniczką w taki sposób – w imieniu: „Ojca, Syna i Ducha Świętego”, to tutaj jest baptysterium, gotowe dziś rano i jest w nim woda. Rozumiesz? Tak jest; pokropienie nie było właściwą rzeczą.

²⁵⁸ Więc już nie jesteś związany. Jesteś wolny, ale może o tym nie wiesz. Lecz pozwól mi, że ci coś powiem tego poranka: Biblia powiedziała, że On uwolnił nas z naszych grzechów, z naszej niewiary, abyśmy mogli przyjąć Objawienie Jezusa Chrystusa. Wyjdź więc na wolność! Nie musisz przyjmować tego, co jakiś kościół mówi na ten temat. Przyjmij to, co o tym powiedział Bóg. Oto Jego Objawienie, które objawia, Kim On jest.

²⁵⁹ „Zawsze wierzyłem, że Bóg Ojciec ma długą, białą brodę, białe włosy, a Syn jest mężczyzną w średnim wieku, zaś Duch Święty jest chłopcem-maskotką”. Bracie, to jest pogaństwo. Jeżeli wierzysz w trzech bogów, to jest pogaństwo.

²⁶⁰ Już pierwsze przykazanie... Jakie jest pierwsze przykazanie? „Słuchaj, Izraelu, Ja jestem Panem, twoim Bogiem, jedynym Bogiem”. Tak jest!

²⁶¹ On jest jednym Bogiem, nie trzema bogami. On żył w trzech urzędach, służył na trzech miejscach. On jest Prorokiem, Kapłanem

i Królem. On jest Orłem, Barankiem i Lwem. On jest Lilią z Doliny, Różą Saronką, Lilią z Doliny i Poranną Gwiazdą. On jest Korzeniem i Latoroślą Dawidową. On jest wszystkim od A do Z. On jest Ojcem, Synem i Duchem Świętym. On jest tym wszystkim, lecz On jest jeden. On jest jednym Bogiem. To są Jego tytuły, które odnoszą się do Niego, lecz On jest jednym Bogiem.

²⁶² Nie było takiego człowieka (na żadnej stronie w Biblii, ani w historii aż do powstania kościoła katolickiego), który byłby ochrzczony przez zanurzenie w imię „Ojca, Syna i Ducha Świętego”.

²⁶³ Jeśli pokażecie mi taką stronę lub cokolwiek, napiszcie to i połóżcie mi to tutaj dziś wieczorem, a ja wyjdę z tego kościoła, mówiąc: „Jestem obłudnikiem. Uczylem ludzi źle”, jeśli będziecie w stanie pokazać mi jeden tekst z Pisma lub przynieść mi jeden fakt historyczny z autentycznej historii, który mi pokaże, że byli kiedyś w Biblii ludzie, ochrzczeni w imię „Ojca, Syna i Ducha Świętego”.

²⁶⁴ Względnie przynieście mi jeden skrypt, jedną książkę historyczną, jedną stronę, jakiś cytat z historii, gdzie ktoś został ochrzczony w imię „Ojca, Syna i Ducha Świętego” do czasu Soboru Nicejskiego w katolickim kościele. Przyjdźcie i przynieście mi to, a ja przymocuję sobie na plecach napis, pójdę przez Jeffersonville, a wy pójdziecie za mną i będziecie trąbić w trąbę. Przynę się napis: „Falszywy prorok, który zwodzi ludzi”.

²⁶⁵ Więc pastorze, jeśli jesteś tutaj tego poranka, a przyniósłbyś mi coś takiego, to powinieneś przyjść i sprawić, abym to uczynił dla ciebie. Rozumiecie? Przyjdź i pokaż mi to. Lecz wy się obawiacie.

²⁶⁶ Otóż, co to jest? To jest Objawienie. Decydujące jest Objawienie. Jest to Duch Święty, Chrystus, który posyła swoje Poselstwo kościołom. Słuchajcie tego. Słuchajcie tego. Tego właśnie uczy Biblia.

²⁶⁷ Skąd się to wzięło? Jeśli nie będziecie się złościć i nie odejdziecie, to w ciągu tego tygodnia dowiedziecie się o „Nicejskim Soborze”, a także o „Dwóch Babilonach” Hislopa, dowiedziecie się też...

²⁶⁸ Otóż, historia Józefa Flawiusza jest całkiem dobra, lecz on napisał tylko jeden akapit na temat Chrystusa, w którym powiedział: „Był pewien człowiek imieniem Jezus, który chodził wszędzie i uzdrawiał ludzi. I potem On umarł – zabił Go Piłat, względnie uśmiercił Go Herod, a potem Jego uczniowie poszli, wykradli Jego ciało i ukryli je. I co wieczór chodzili tam, odcinali z niego kawałek i jedli go”, Powiedział: „Więc oni byli kanibalami”.

²⁶⁹ Oni wtedy przyjmowali Wieczerzę Pańską. Rozumiecie? Ależ, tutaj przejawiał się cielesny umysł! Józef Flawiusz nie jest człowiekiem, którego należy słuchać.

²⁷⁰ Weźcie natomiast „Księgę męczenników” Foxa; w niej jest dobre i autentyczne sprawozdanie. „Księga męczenników” Foxa – ilu z was

czytało ją już? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.] Oczywiście. „Wczesne wieki” Pembera albo „Dwa Babilony” Hislopa, albo jakieś inne wielkie autentyczne dzieło. Albo najwspanialsze jakie mamy, to „Sobór Nicejski” – „Sobór Przednicejski” i „Sobór Nicejski”. Dowiedzie się z nich, że nie było to nigdy wspomniane, nie było żadnej osoby...

²⁷¹ Weźcie Pismo Święte i zobaczcie, czy w Biblii był ktoś kiedykolwiek ochrzczony, posługując się tymi tytułami – imieniem „Ojca, Syna i Ducha Świętego”. To oznacza trzech bogów. To jest zrobione dla pogańskiej ceremonii. Katolicyzm jest niczym innym, jak tylko pogańską formą chrześcijaństwa. A z katolickiego kościoła wyszedł Marcin Luther, John Wesley, baptyści, prezbiterianie i tak dalej.

²⁷² Lecz w dniach ostatecznych miały tam w środku być umieszczone drzwi, które miały na nowo otworzyć Prawdę: „Biblia tak powiedziała”. W tych dniach ostatecznych miał przyjść na ziemię wielki prorok i my wierzymy, że on przychodzi. Zważajcie – i on będzie miał kościół. Otóż, zobaczymy to.

²⁷³ A więc pamiętajcie, to jest Objawienie. Nie można z niego niczego ujmować. Co za wyzwanie! Znajdźcie jedną osobę w Biblii, jedno miejsce, w którym ochrzczono kogoś kiedykolwiek w imię „Ojca, Syna i Ducha Świętego” albo pokropiono kogoś (znajdźcie mi to w Biblii) na odpuszczenie grzechów. Nigdy czegoś takiego nie zrobiono. A każda osoba, bez względu na to, w jaki sposób była ochrzczona, musiała przyjść i być ponownie ochrzczona w Imię Jezusa Chrystusa, by otrzymać Ducha Świętego.

²⁷⁴ 19. rozdział Dziejów Apostolskich: „Paweł obszedł wyżynne okolice Efezu i znalazł pewnych uczniów”. Jest powiedziane: „Uczniów”. Mieli wspaniale zgromadzenie. Szli za człowiekiem, który nazywał się Apollos, który był nawróconym prawnikiem, baptystą, który uwierzył w Jana Chrzciciela i na podstawie Pisma udawadniał, że Jezus jest Chrystusem.

²⁷⁵ Paweł przechodził tamtędy i spotkał Akwilę i Pryscyllę – w 18. rozdziale Dziejów Apostolskich. A później poszedł z Akwilą i Pryscyllą na kolację lub coś w tym sensie. Oni opowiedzieli mu o tym wielkim mężu. Poszli go posłuchać. On przysłuchiwał się mu tego wieczora. Powiedział: „On jest bardzo dobry. To jest bardzo fajne. To jest dobre”, lecz dodał: „Czy przyjęliście Ducha Świętego, odkąd uwierzyliście?”

²⁷⁶ A co z wami, biedni baptyści tam w tyle, którzy wierzycie, że przyjęliście Ducha Świętego, kiedy uwierzyliście?

²⁷⁷ Paweł zapytał: „Czy przyjęliście Ducha Świętego, odkąd (potem, gdy) uwierzyliście?”

Ktoś powiedział: „Tak nie było tam napisane”.

²⁷⁸ Zaprzeczam temu. Mam tutaj grecki oryginał, a także hebrajski. Biblia mówi to w greckim, a także w języku hebrajskim, a również w aramejskim. We wszystkich trzech przekładach. Mam to tutaj. Jest tam

napisane: „Czy przyjęliście Ducha Świętego, od czasu gdy uwierzyliście?” Zgadza się. „Czy przyjęliście Ducha Świętego, od kiedy uwierzyliście?”

²⁷⁹ Otóż, on powiedział: „My nawet nie wiemy czy istnieje Duch Święty”.

Wtedy on odpowiedział: „W co zatem zostaliście ochrzczeni?”

²⁸⁰ Odpowiedzieli mu: „Zostaliśmy już ochrzczeni przez tego męża, który ochrzcił Pana Jezusa Chrystusa. Zostaliśmy ochrzczeni chrztem Jana” (może nawet w tym samym zbiorniku wody, przez tego samego człowieka).

²⁸¹ Paweł powiedział: „To nie będzie funkcjonować. On chrzczył tylko ku pokucie, nie na odpuszczenie grzechów”.

²⁸² Otóż, niektórzy z was unitarian chodzicie i chrzycie niewłaściwie. Wy chrzycie ku zbawieniu. Woda nie zbawia człowieka, czyni to Krew, pokuta. Nie dzieje się to przez chrzest ku odrodzeniu, o nie. Odrodzenie przychodzi przez Ducha Świętego. Chrzest jest zewnętrznym wyrażeniem tego, że urzeczywistniło się wewnętrzne dzieło odrodzenia. Rozumiecie? W porządku. Zważajcie teraz.

²⁸³ On zapytał: „Czy przyjęliście Ducha Świętego, odkąd uwierzyliście?”

Oni powiedzieli: „Nie wiemy nawet, że jest Duch Święty”.

On zapytał: „Jak więc zostaliście ochrzczeni?”

Odpowiedzieli: „Zostaliśmy ochrzczeni przez Jana”.

²⁸⁴ On powiedział: „Zaprawdę Jan chrzczył ku pokucie, ku pokucie! – mówiąc, że powinniście wierzyć w Niego – w Baranka, w Ofiarę, która miała przyjść – w Pana Jezusa Chrystusa”. I kiedy to usłyszeli, zostali ochrzczeni ponownie w Imię Jezusa Chrystusa. Potem Paweł włożył na nich ręce i oni przyjęli Ducha Świętego, mówili językami i prorokowali.

²⁸⁵ Udowodnijcie mi, że tego nie ma w Piśmie i pokażcie mi jakieś miejsce, gdzie ktoś był kiedykolwiek ochrzczony w jakiś inny sposób w Nowym Testamencie, niż w imię Pan Jezus Chrystus. Pokażcie mi je.

²⁸⁶ Święty Agabus i wielu innych ludzi, którzy byli ochrzczeni i później, aż do czasu Soboru Nicejskiego – każdy z nich był ochrzczony w imię Pan Jezus Chrystus. Także misjonarze napełnili pola misyjne Imieniem Jezusa Chrystusa.

²⁸⁷ Lecz kiedy nastał Sobór Nicejski, oni musieli mieć trzech bogów. Oni usunęli Pawła, względnie usunęli Jowisza, a umieścili tam Pawła. Usunęli Wenus, a ustanowili Marię. Mieli najprzeróżniejszych bogów, najprzeróżniejszych świętych i wszystko możliwe, stworzyli chrzest w trójkę i dali to spożyć protestantom. I ludzie polykają to ciągle.

²⁸⁸ Jednak teraz przyszło światło Wieczne. Prorok powiedział: „Czasu wieczora będzie światło”.

„Czasu wieczora będzie światło,
Ścieżkę do chwały na pewno znajdziecie.

W wodnej drodze jest dzisiaj światło,
 Będąc pogrzebany w kosztownym Imieniu Jezusa.
 Młodzi i starzy pokutujcie ze swoich grzechów,
 A Duch Święty na pewno wejdzie do waszego wnętrza.
 Wieczne światło przyszło,
 Faktem jest, że Bóg i Chrystus są jedno”.

²⁸⁹ Czy temu wierzycie? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.] Piotr powiedział w dniu Wylania Ducha Świętego: „Niech wam to będzie wiadome, domu Izraela, że tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, Bóg uczynił zarówno Panem i Chrystusem”, 16. wiersz, 2. rozdziału. Tak. „Tego właśnie Jezusa, którego ukrzyżowaliście, Bóg uczynił zarówno Panem i Chrystusem. Niech cały dom Izraela wie to na pewno”.

²⁹⁰ Niedawno rozmawiałem z pewnym Żydem, tam w Domu Dawida. On powiedział do mnie: „Wy poganie nie możecie rozciąć Boga na trzy części i podać Go Żydowi. My wiemy, że On taki nie jest”.

²⁹¹ Powiedziałem: „Tak właśnie jest, rabbi. My nie rozcinamy Boga na trzy części”. Zapytałem: „Czy wierzysz prorokom?”

On powiedział: „Oczywiście”.

Zapytałem: „Czy wierzysz w Izajasza 9, 6?”

Powiedział: „Tak”.

Zapytałem: „O kim mówił tu prorok?”

„O Mesjaszu”.

Zapytałem: „W jakim stosunku będzie Mesjasz do Boga?”

On na to: „On będzie Bogiem”.

Powiedziałem: „Zgadza się”. Amen.

A więc tutaj to macie. Widzicie, nie możecie rozciąć Go na trzy części.

²⁹² Jeśli wy misjonarze, tutaj... Jeden z nich jeździ do Żydów. Myślę, że ten człowiek tutaj siedzi. Nie próbujcie nigdy podawać Żydowi jakiegoś „Ojca, Syna i Ducha Świętego”. On wam zaraz powie, że wie skąd to się wzięło – z „Soboru Nicejskiego”. On tego nie będzie słuchał.

²⁹³ Jednak kiedy pokażesz mu, że ten Bóg stał się ciałem i że On jest jedynym istniejącym Bogiem, tym Bogiem, który stał się ciałem w ludzkiej postaci i żył pomiędzy nami, aby nas poświęcić, usunąć grzech, aby On sam mógł wejść do człowieka w postaci Ducha Świętego. Bóg Ojciec, Duch Święty jest tą samą Osobą.

²⁹⁴ Biblia mówi w genealogiach Jezusa Chrystusa, w 1. rozdziale Ew. Mateusza, że: „Abraham zrodził Izaaka, a Izaak zrodził Jakuba”. I tak dalej... Pozwólcie, że to przeczytam, a wtedy będziecie dokładnie wiedzieć o czym mówię. Weźmy ew. Mateusza 1. rozdział. Rozpocznijmy teraz od 18. wiersza.

„A z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak: Gdy matka jego,

Maria, została poślubiona Józefowi, okazało się, że, zanim się zeszli, była brzemienna z... ”.

²⁹⁵ „Boga Ojca”? Czy w ten sposób jest to napisane? [Zgromadzeni mówią: „Nie” – wyd.] Była brzemienna z Kogo? [„Z Ducha Świętego”.] Myślałem, że Bóg był Jego Ojcem. A więc Bóg Ojciec i Duch Święty to ten sam Duch, bo w przeciwnym razie On miałby dwóch ojców.

„A Józef, mąż jej, będąc prawym... i nie chcąc jej znieślić, miał zamiar potajemnie ją opuścić.

I gdy nad tym rozmyślał, oto ukazał mu się we śnie anioł Pański i rzekł: Józefie, Synu Dawidowy, nie lękaj się przyjąć Marii, żony swej, albowiem to, co się w niej poczęło jest... z Boga Ojca? Hę? [Zgromadzeni mówią: „Nie. Z Ducha Świętego”] z Ducha świętego”.

²⁹⁶ A zatem Kto był Ojcem Jezusa Chrystusa? [„Duch Święty”.] Duch Święty. Kto znajduje się w was? [„Duch Święty”.] Otóż, to jest Bóg, to jest Ojciec. Nieprawdaż? [„Amen”.] Oczywiście.

„A ona urodzi syna i nadasz Mu imię Jezus...”

²⁹⁷ On jest Bogiem Ojcem. On jest Bogiem Duchem Świętym. On jest także Bogiem Synem. Rozumiecie? To jest trzech bogów? Biblia tak nie mówi. Tych dwóch musi być tym samym, w przeciwnym razie On miał dwóch ojców. Rozumiecie? On nie może mieć dwóch ojców. Wy to wiecie..

„A urodzi syna i nadasz mu imię Jezus; albowiem On zbawi lud swój od grzechów jego”. „A to wszystko stało się, aby się spełniło Słowo Pańskie, wypowiedziane przez proroka: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel, co się wyklada: Bóg z nami”.

²⁹⁸ To jest zapisane w 1. rozdziale ew. Mateusza.

²⁹⁹ Natomiast w ew. Mateusza 28, 19. – tam Jezus powiedział: „Idźcie, chrzćcie w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego”. Jakie jest imię Ojca, Syna i Ducha Świętego? [Zgromadzeni mówią: „Jezus Chrystus” – wyd.] Pan Jezus Chrystus, oczywiście.

³⁰⁰ Kiedy czytacie jakąś miłosną historię, jest tam napisane: „Odtąd Jan i Maria żyli nadal szczęśliwie”. Kim jest Jan i Maria? Wróćcie na początek tej historii, a dowiecie się.

³⁰¹ Jeśli nie ma czegoś takiego, jeśli nie ma imienia „Ojca, Syna czy Ducha Świętego”, w takim razie czyje, Kogo jest to Imię? Wróćcie na początek historii i zobaczcie, o kim On mówił.

³⁰² Piotr, w Dniu Pięćdziesiątym powiedział: „Pokutujcie każdy z was i dajcie się ochrzcić w Imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów”. On miał objawienie.

Jan miał także objawienie.

³⁰³ Jezus był tym objawieniem. Jezus przedstawił się właśnie w tym miejscu Pisma: „Jam jest Ten, który był, który jest i który ma przyjść, Wszechmogący”. Coś takiego!

³⁰⁴ W porządku. Przejdźmy teraz do 7. wiersza, szybciotko, żebyśmy mogli wyjść stąd jak najszybciej:

„Wszechmogący... chwała i panowanie na wieki wieków. Amen.

I uczynił nas rodem królewskim, kapłanami Boga i Ojca swojego, Jemu niech będzie chwała i moc na wieki wieków. Amen”.

³⁰⁵ Czy widzicie tutaj to objawienie? W jaki sposób jest to objawione? Jak Bóg... Ludzie drapią się po głowie, wrywają sobie włosy i tak dalej, starając się dowiedzieć, kim jest Ojciec, Syn, Duch Święty, i jak połączyć tych trzech w jedno. Nie wrywajcie sobie włosów, nie drapcie się po głowie. Spójrzcie tylko do góry, objawienie przychodzi z góry. I to się zgadza. On to objawił. To nie jest Ojciec, Syn i Duch Święty, są to trzy urzędy, w których przebywał jeden Bóg.

³⁰⁶ On Sam był w urzędzie „Ducha”, ponieważ w ludzkiej istocie okazał się łaskawym. Więc przygotował sobie ciało, przebywał w nim, aby wydać swoją własną krew, nie przez seks, tak jak w ogrodzie Eden, lecz aby wydać twórcze ciało. I przez to ciało narodzone z dziewicy, On ofiarował krew, która uświęciła nas i uwolniła z naszej niewiary, abyśmy wierzyli w Niego. Potem, jeśli to zrobimy, przyjmujemy Go do serca i to jest Bóg w nas: Bóg, Ojciec, Syn i Duch Święty (Rozumiecie?), tak jak Prorok, Kapłan i Król. To jest to samo. W porządku.

³⁰⁷ Teraz 7. wiersz, jest w nim ogłoszenie. Ogłoszenie mówi:

„Oto przychodzi wśród obłoków i ujrzy Go wszelkie oko, a także ci, którzy Go przebili, i będą biadać nad Nim wszystkie plemiona ziemi...”

³⁰⁸ O. Ile mamy czasu? To jest piękne miejsce. Czy moglibyście poświęcić jeszcze trzydzie-... dwadzieścia minut? [Zgromadzeni mówią: „Tak”.] Czy zgadzacie się? [„Amen.”] Dobrze. Zatem jutro... Dzisiaj wieczorem spróbujemy zrozumieć dalszą część – wizję na wyspie Patmos. Dzisiaj będę starał się zakończyć temat tego ogłoszenia.

³⁰⁹ O, czy czujecie się dobrze? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.] Czy miłujecie tę starą Biblię? [„Amen.”] Ona jest objawieniem czego? Co to jest? Bóg sięga w dół do tej Księgi i zdejmuje zasłonę, mówiąc: „Oto On: Prorok, Kapłan, Król, Ojciec, Syn, Duch Święty, Ten który był, który jest i który ma przyjść, wszystkie te rzeczy. To jest Bóg”.

³¹⁰ Odsuńmy teraz tę zasłonę na kilka chwil. Niech nam Pan pomoże zdjąć zasłonę z naszych oczu i otrzymać...

„Oto przychodzi wśród obłoków...”

³¹¹ W jaki sposób On przychodzi? „Wśród obłoków”. Jakich obłoków?

Obłoków chwały, nie wśród obłoków deszczowych, lecz wśród obłoków chwały.

³¹² Zwróćcie uwagę, jakim obłokiem był On osłonięty, kiedy Piotr i pozostali widzieli Jego wizję na Górze Przemienienia... Zacienił Go obłok, Jego szata jaśniała. Był On osłonięty obłokiem, mocą Bożą.

³¹³ O, dojdziemy do tego tutaj w tych wiekach kościoła i mówię wam, to po prostu sprawia największą radość mojej najbardziej wewnętrznej istocie, kiedy myślę o tym. O czym? On przychodzi! Kiedy widzę dzień, w którym żyjemy, nie została nam już żadna inna nadzieja, prócz Jego Przyjścia.

³¹⁴ Weźmiemy to teraz szybko. Zapamiętajcie sobie:

„... ujrzy Go wszelkie oko...”

³¹⁵ Więc, to nie było Zachwycenie. Czy tak? [Zgromadzeni mówią: „Nie”. – wyd.] Rozumiecie? To nie było Zachwycenie. To nie było Zachwycenie. O czym On mówił? O drugim Przyjściu.

„... a także ci, którzy Go przebili, i będą biadać nad Nim wszystkie pokolenia ziemi...”

³¹⁶ Teraz wrócimy do tego i przedstawimy pewną historię. Wróćmy do Zachariasza i zajmijmy się 12. rozdziałem Zachariasza – w Księdze Zachariasza. W porządku.

³¹⁷ „A Pan codziennie dodawał do kościoła tych, którzy mieli być zbawieni”. Jak bardzo jesteśmy wdzięczni za to doniosłe Objawienie Jezusa Chrystusa. Czy nie cieszyicie się z Niego? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.] Wydamy to niebawem w książce, tak szybko jak będzie to możliwe, aby ludzie mogli ją mieć. Wtedy będziecie mogli ją czytać w uciszeniu, w swoim pokoju i tak dalej, i studiować to sami. W porządku.

³¹⁸ Zachariasz – weźmy teraz 12. rozdział Zachariasza. Chcemy do tego przystąpić naprawdę z modlitwą. I chcę to podać naprawdę dla Bożej chwały. A więc 12. rozdział Zachariasza, rozpoczniemy od 9. wiersza. Słuchajcie teraz uważnie. On mówi o Przyjściu. 12. rozdział Zachariasza, rozpoczynamy od 9. wiersza:

„A w owym dniu stanie się...”

Zachariasz prorokuje to 487 lat przed przyjściem Chrystusa.

„W owym dniu będę dążył do tego, aby zniszczyć wszystkie narody, które wyruszyły przeciwko Jeruzalemowi. (Pomyślcie o tym). Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli...”

³¹⁹ Zatem, kiedy Ewangelia powróci do Żydów? Kiedy zakończą się dni pogan, wtedy Ewangelia jest gotowa, by pójść do Żydów. Och, mógłbym... Gdybym mógł tylko przepowiedzieć wam coś małego, co się

stanie właśnie tutaj, rozumiecie, właśnie w tym czasie. Rozumiecie? To się niebawem stanie. Dowiemy się o tym w wiekach kościoła.

³²⁰ A ta wielka rzecz, która się lada moment stanie, przejdzie do Objawienia 11. i wzbudzi tych dwóch proroków – Eliasz i Mojżesz wróca znów do Żydów. Jesteśmy na to gotowi. Wszystko jest już przygotowane, już gotowe. To poselstwo dla pogan – tak jak Żydzi przynieśli je poganom, poganie zanoszą je z powrotem Żydom i nastąpi Zachwycenie.

³²¹ A więc, pamiętajcie, to tutaj nadchodzi po wielkim ucisku... Kościół nie przechodzi przez Wielki Ucisk. Wiemy o tym, że tak mówi Biblia. Widzicie? W porządku.

³²² Otóż, On wyleje to na dom Izraela. Co? Tego samego Ducha Świętego (rozumiecie?), kiedy Kościół z pogan odejdzie.

„...wtedy spojrzą na Mnie, na Tego, którego przebodli, i będą Go optakiwać, jak optakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad Nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym.

W owym dniu będzie w Jeruzalemie wielkie narzekanie, jak narzekanie w Hadad Rimmon na równinie Megiddo.

Będzie narzekał kraj, każdy ród z osobna, ród Dawida osobno i jego kobiety osobno, ród domu Natana i jego kobiety osobno;”
(Kiedy zobaczą to, co się stanie).

³²³ Co się stanie, kiedy On przyjdzie wśród obłoków chwały, w Jego drugim zjawieniu się i kiedy ci Żydzi, którzy Go przebodli... Wiecie, że inne miejsce Pisma mówi, że oni Go zapytają: „Skąd masz te rany?”

On odpowie: „Zadano mi je w domu moich przyjaciół”.

³²⁴ Nie będzie to tylko czas biadania dla Żydów, którzy odrzucili Go jako Mesjasza, lecz będzie to pełen biadania czas dla tych, którzy tam pozostali z pogan, którzy zaakceptowali – względnie, którzy odrzucili Go jako swego Mesjasza w tym dniu. Oni będą biadać i płakać. Głupia panna będzie biadać. To jest kościół, który nie chciał przyjąć oleju do swoich lamp.

³²⁵ Wyszło dziesięć panien, byli to wszyscy dobrzy ludzie, lecz pięć z nich miało olej w swoich lampach. Pozostałych pięć – byli to dobrzy ludzie, zacni ludzie, lecz nie wzięli oleju do swoich lamp. I zostali wyrzuceni do ciemności zewnętrznych, tam gdzie jest płacz i zgrzytanie zębów.

³²⁶ Tutaj to jest: „Oni będą płakać”. Biblia mówi tutaj, że będą biadać i ich serce będzie tak złamane, aż...

³²⁷ Patrzenie, podam wam jeszcze coś innego: 1. Mojżeszowa 45. rozdział, jeśli chcecie to otworzyć. Zwróćmy się do tego miejsca na chwileczkę i przeczytajmy to, także z 1. Mojżeszowej. Myślę, że jest to 45. rozdział z 1. Księgi Mojżeszowej. Chciałbym to tutaj podać: Józef daje się poznać swojej rodzinie. Weźmiemy to, aby pokazać przedobrazy tego, co się wydarzy w tym dniu. Potem to połączymy.

„Wtedy Józef nie mógł już opanować się dłużej wobec wszystkich, którzy stali wokół niego, i zawołał: Wyprowadźcie wszystkich ode mnie”.

³²⁸ Więc pamiętajcie o tym, że kiedy Józef dał się poznać, zawołał: „Niech wszyscy odejdą ode mnie”.

„I nie pozostał przy nim nikt, gdy Józef dał się poznać braciom swoim. Zapłakał tak głośno, że usłyszeli to Egipcjanie i usłyszał to dwór faraona. (Chyba musiał głośno krzyczeć). Potem rzekł Józef do braci swoich: Jam jest Józef! Czy żyje jeszcze ojciec mój? A bracia jego nie mogli mu odpowiedzieć, bo się go zlekli.

Józef zaś rzekł do braci swoich: Zbliźcie się, proszę, do mnie! A gdy się zbliżyli, rzekł: Jam jest Józef, brat wasz, którego sprzedaliście do Egiptu.

Lecz teraz nie trapićcie się ani nie róbcie sobie wyrzutów, żeście mnie tu sprzedali, gdyż Bóg wysłał mnie przed wami, aby was zachować przy życiu. (O, jakie to piękne.)

Bo już dwa lata trwa głód na ziemi, a jeszcze pięć lat będzie bez orki i żniwa.

Bóg posłał mnie przed wami, aby zapewnić wam przetrwanie na ziemi i aby wielu zostało zachowanych przy życiu”.

³²⁹ Pozwólcie mi, że to wezmę i porównam z 12. rozdziałem Zachariasza, tylko na chwilę. Znamy to jako przedobraz. Jeśli nauczam przy pomocy przedobrazów, wtedy zawsze zrozumiecie to właściwie; ja tak myślę. W obrazach symbolicznych.

³³⁰ Więc kiedy Józef urodził się, był znienawidzony przez swoich braci. Czy to prawda? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.] Chcę wam teraz pokazać, że Józef przedstawia kościół napelniony Duchem Świętym. Józef był znienawidzony przez swoich braci. Dlaczego? Bo był duchowy. Józef nie mógł na to nic poradzić, że widział wizje. Nie mógł na to nic poradzić, że śniły mu się sny (widzicie?) i że potrafił wyklądać sny. On... To było w nim. Nie mógł okazać niczego innego, niż to, co było w nim. Otóż, później jego bracia znienawidzili go bez przyczyny. Lecz jego ojciec miłował go, bo jego ojciec był prorokiem.

³³¹ Widzicie, jak było w przypadku Jezusa? Bóg miłował swojego syna, lecz bracia, faryzeusze i saduceusze, znienawidzili Go, ponieważ potrafił uzdrawiać chorych, przepowiadać wydarzenia, oglądać wizje, wyklądać ludziom sny. Czy rozumiecie, co chcę powiedzieć? Znienawidzili go bez przyczyny.

³³² A co zrobiono z Józefem? Oni stwarzali pozory, że jest martwy i wrzucono go do jamy. Wzięli siedmiokolorową, zakrwawioną szatę, którą jego ojciec...

³³³ W tęczy właśnie jest siedem kolorów. A tęcza, wiemy co... Dojdziemy

do tego trochę później, myślę, że dzisiejszego wieczora. Do tego miejsca, gdzie tęcza była nad Nim, nad Jezusem, gdzie On był podobny na wejrzeniu do kamienia jaspisowego i sardysowego i do tęczy. Tęcza oznacza przymierze.

³³⁴ Więc to było Boże przymierze nad Józefem. Potem oni przynieśli tę krew, pokropili jego szatę i zanieśli ją z powrotem do ojca, i on został uznany za martwego.

³³⁵ Kiedy został podniesiony, wyciągnięty z tego dołu i umieszczony w... sprzedany faraonowi, komuś w Egipcie i był u Potyfara. I kiedy to zrobili, on... Z powodu pewnego oszkalowania, które powstało przeciwnie, wrzucono go do więzienia, a tam on prorokował i dwóm mężom powiedział, gdzie znajdzie się jeden, a gdzie znajdzie się drugi – powiedział to podczaszemu i piekarzowi, na podstawie ich snów.

³³⁶ Później został stamtąd wywyższony na prawicę faraona. Nikt nie mógł przyjść do faraona, jedynie przez Józefa. [Przerwa na taśmę – wyd.]

³³⁷ Zwróćcie na to uwagę, teraz... Potem kiedy Józef został sprzedany do Egiptu... I obserwujcie, że to wszystko, co on czynił, przedstawiało symbolicznie Chrystusa. Popatrzcie na tego podczaszego i piekarza, obaj mieli sny. A Jezus, kiedy był w domu więzienia... Przypomnijcie sobie, Józef był w więzieniu. A kiedy sam Jezus był w więzieniu (W jaki sposób? Przybity do krzyża), jeden człowiek został zbawiony, a drugi stracony. Kiedy Józef był w więzieniu, jeden został ocalony, a drugi był stracony.

³³⁸ Zwróćcie również uwagę, że kiedy Jezus został zdjęty z krzyża, został wywyższony aż do niebios i siedzi po prawicy wielkiego Ducha Jehowy. „Nikt nie może przyjść do Boga, tylko przeze Mnie”. Przez żadne „zdrowaś Mario”, żadne błogosławione to, żadne błogosławione tamto, lecz przez Jezusa Chrystusa jedyne Pośrednika między Bogiem i człowiekiem (uhm), przez to drogiciele, w którym Bóg uczynił sobie świątynię pomiędzy nami, które otrzymało imię Boga. A Bóg otrzymał ludzkie imię. Bóg wziął...

³³⁹ Popatrzcie tutaj. Na początku, kiedy Adam... Nie mogę się po prostu od tego oderwać, wydaje mi się, jakby ktoś czegoś nie rozumiał. Popatrzcie, na początku... Pozwólcie, że wam jeszcze coś pokażę. Duch Święty ostrzega mnie, abym to zrobił. Odchodzę na chwilę od mojego tematu.

³⁴⁰ Gdy pierwsza wieść przyszła do chwały, że syn Adam został stracony, czy Bóg posłał tam Anioła? Czy Bóg posłał Syna? Czy posłał może kogoś innego? On Sam przyszedł, aby odkupić swego straconego syna. Alleluja. Bóg nie powierzył tego nikomu innemu, uczynił to Sam. Bóg stał się ciałem, mieszkał między nami i odkupił dla Siebie człowieka. To jest... „Jesteśmy zbawieni”, mówi Biblia, „Krwia Boga”. Nieśmiertelny

Bóg był... Nieśmiertelny Bóg stał się śmiertelnikiem, aby mógł zgładzić grzech, więc On Sam stał się Barankiem; wszedł do chwały zasłonięty, ze swoją własną Krwią przed sobą, tam za zasłonę.

³⁴¹ Otóż, Józef, poszedł do Egiptu i tam został wywyższony – z więzienia, w którym go osadzono – na prawicę faraona i stał się jego zarządcą. I w dniach Józefa wszystko prosperowało.

³⁴² Otóż, kiedy powróci Jezus, nawet pustynia zakwitnie różami. On jest Synem powodzenia; Józef był Jego przedobrazem.

³⁴³ Umieszczono Józefa w... Potyfar miał go w swoim domu i wszystko, co on czynił, prosperowało. Wrzucili go do więzienia i całe więzienie prosperowało. Wszystko, co czynili, powiodło się. A kiedy on został wywyższony na najwyższą pozycję, obok faraona, wszystko w Egipcie prosperowało więcej, niż wszystkie inne państwa świata.

³⁴⁴ Gdy On wróci, ziemia będzie prosperować. Stare pustynie zakwitną i wszędzie będzie jedzenie. I każdy z nas będzie mógł usiąść pod swoim figowym drzewem, śmiać się i radować, i żyć na zawsze w Jego obecności, kiedy On wróci jako Król.

³⁴⁵ On był Synem Człowieczym: Prorokiem. Amen. On był Synem Człowieczym: Ofiarą, Kapłanem. On jest Synem Człowieczym jako Król: Syn Dawida siedzący na tronie Swego majestatu. Syn Człowieczy, On jest zmanifestowany – Bóg zmanifestowany jako Syn Człowieczy. On zstąpił i stał się człowiekiem, aby zgładzić grzechy świata. On stał się człowiekiem jako Prorok. Stał się człowiekiem jako Kapłan. Stał się człowiekiem jako Król: Król nieba, Król świętych, wieczny Król. Zawsze był Królem, zawsze będzie Królem, wiecznym Królem.

³⁴⁶ Otóż, zwróćcie uwagę na Józefa, zanim Józef wyjechał z pałacu, oni musieli przed nim trąbić w trąbę. A ludzie krzyczeli: „Padnijcie na kolana przed Józefem”. Bez względu na to, co ludzie robili, może sprzedawali towary na ulicy, kiedy zatrąbiła trąba, każdy człowiek musiał zgiąć kolana. Może ktoś był gotowy wyciągnąć rękę, by wziąć pieniądze, lecz musiał zgiąć kolana, bo nadchodził Józef. O, może aktor miał właśnie odegrać swoją rolę w teatrze, ale co musiał w tej chwili zrobić? Musiał się zatrzymać. Nadchodził Józef, zabrzmiała trąba.

³⁴⁷ A pewnego dnia wszystko, nawet czas się zatrzyma, kiedy trąba Boża zabrzmi, umarli w Chrystusie powstaną i zajaśnieje wieczny poranek, jasny i piękny! Wszystko ugnie kolana. „Każde kolano się ugnie i każdy język to wyzna”. Zaczniście to robić już teraz.

„Grzechy niektórych ludzi idą przed nimi, a niektórych za nimi”.

³⁴⁸ Lecz zwróćcie uwagę, co się stało. Jakie to wspaniałe. Potem, gdy Józef ożenił się z poganą i miał rodzinę, Efraima i Manassesa, swoich synów... Czy zwróciliście uwagę na końcu, kiedy Jakub zaczął błogosławić Efraima i Manassesa i gdy już wyciągnął ręce, Józef ustawił Efraima po jego prawej stronie, a Manassesa po lewej, aby błogosławieństwo prawej

ręki spoczęło na najstarszym. Lecz kiedy Jakub zaczął się modlić, skrzyżował swoje ręce i udzielił błogosławieństwa prawicy młodszemu, zamiast temu, który był po prawej ręce.

³⁴⁹ A Józef powiedział: „Nie w ten sposób ojcze”. Powiedział: „Udzieliłeś błogosławieństwa Manassesowi zamiast Efraimowi”.

Jakub odpowiedział: „Bóg skrzyżował moje ręce”.

³⁵⁰ Co to oznaczało? Z Żydów – z tych, którzy byli starsi i najpierw wybrani przez Boga, przez Krzyż błogosławieństwo wróciło na pogan, aby On zyskał Oblubienicę. Błogosławieństwo przeszło przez Krzyż z Żydów na pogan. Żydzi Go odrzucili, odrzucili Krzyż, dlatego On wziął Sobie Oblubienicę z pogan.

³⁵¹ Otóż, kiedy Józef, przedtem nim usłyszał o swoich braciach, którzy... Oni byli poza społecznością przez wiele lat – Żydzi.

³⁵² Zważajcie teraz, powrócimy jeszcze do Zachariasza, gdzie oni biadali i narzekali, nawet rodziny oddzielały się od innych rodzin. Wychodzili i mówili: „Jak mogliśmy to zrobić? Jak mogliśmy w ogóle to zrobić?” Kiedy zapytali się: „Skąd masz te rany, te ślady na twoich rękach?”, ci właśnie, którzy Go przebili. On przyjdzie w obłokach i oni Go zobaczą – ci, którzy Go przebili. I każdy dom będzie biadać i będzie narzekać. Nie będą wiedzieć, co mają zrobić.

³⁵³ A kiedy Józef... Znamie tę historię. Kiedy on zobaczył swoich braci i udawał, że nie zna hebrajskiego języka, polecił tłumaczowi, aby go tłumaczył. Udawał, że nie zna hebrajskiego, ponieważ chciał się czegoś dowiedzieć i kiedy w końcu pewnego dnia oni przyprowadzili swojego małego brata, czy zauważyliście, że to właśnie Benjamin roztkliwił duszę Józefa?

³⁵⁴ Co w dzisiejszych czasach rozpali Jego duszę – naszego Józefa, Jezusa? Ten młody kościół, który był tam daleko w Iranie, który strzegł Bożych przykazań i są to nowonarodzeni ludzie, którzy zgromadzili się w Palestynie i wrócili. Ta sześcioramienna Gwiazda Dawida, najstarsza flaga świata, naród, który narodził się w ostatnich paru latach, Izrael.

„Narody się kruszą, Izrael się budzi,
Znaki, które przepowiedziała Biblia;
Dni pogan są policzone, strachem obciążone,
Wróćcie rozproszeni do swojej własności.

Dzień odkupienia jest blisko, Serca ludzi zawodzą,
(Popatrzcie tylko na nich, stali się neurotykami)
Bądźcie pełni Ducha, miejcie lampy oporządzone i czyste,
Patrzcie w górę, wasze odkupienie jest blisko.

Fałszywi prorocy kłamią, zapierają się Bożej Prawdy,
Że Jezus Chrystus jest naszym Bogiem;
(Chwała. Lecz przyszło objawienie.)

A więc, będziemy chodzić śladami apostołów.
(Dokładnie tą samą drogą)

Bo dzień odkupienia jest blisko,
Serca ludzi zawodzą ze strachu;
Bądźcie pełni Ducha, miejcie lampy oporzędzone i czyste,
Patrzcie w górę, wasze odkupienie jest blisko”. (O!)

³⁵⁵ O, kiedy Józef zobaczył stojącego tam małego Beniamina... To był jego młodszy brat. Widzieliście małego Beniamina, który jest tam teraz, który się tam osiedlił. Pokolenia ziemi, względnie Żydów, powracających tam – których będzie 144 tysiące i będą tam stać, aby przyjąć Chrystusa, kiedy zobaczą, jak On przychodzi. Powiedzą: „Oto nasz Bóg, na którego czekaliśmy”. Zobaczą Go przebitego... „Skąd masz te rany?”

On odpowie: „Zadano Mi je w domu moich przyjaciół”.

³⁵⁶ Wtedy będą narzekać i płakać. I każda rodzina, plemię Dawida i Naftalego, wszystkie rozdziela się, każda rodzina i będą płakać w sercu, kiedy zobaczą Go stojącego na powietrzu – Tego którego przebili.

³⁵⁷ Jakie będzie Jego poselstwo? Zwróćcie uwagę na to, co powiedział Józef. Kiedy On powiedział...

³⁵⁸ Zwróćcie uwagę jeszcze na jedną rzecz. Kiedy Józef przyprowadził tych braci przed siebie, patrzył się na nich, widział małego Beniamina, widział Efraima, widział i innych... Gada i pozostałych. I on... Te dwanaście pokoleń, te dziesięć pokoleń, które stały wtedy przed nim. On ich wszystkich widział stojących tam. Wiedział, że to są jego bracia. A kiedy patrzył się wprost na małego Beniamina, jego głos zaczął się chwiać. On wiedział, że oni są jego rodziną. Co powiedział? „Niech wszyscy odejdą ode mnie”. Co się stało z jego żoną i dziećmi? One odeszły do pałacu.

³⁵⁹ Dokąd pójdzie kościół z pogan podczas Zachwycenia? Do pałacu. Oblubienica (alleluja), Oblubienica zostanie zabrana z ziemi w Zachwyceniu. Potem, kiedy On powróci, Jego Oblubienicy nie ma już tutaj, kiedy On daje się poznać swoim braciom Żydom – tym którzy Go przebili, którzy Go odrzucili. Jego Oblubienica, Jego umiłowani, Jego najbliżsi przyjaciele, jego towarzysze posłani przez Boga, siedzieli w świątyni.

³⁶⁰ A kiedy On spojrział, powiedział, że oni byli... Oni go nie poznali, powiedzieli: „O, to jest wielki książę”. I zaczęli mówić między sobą o tym, co robili.

³⁶¹ Myślę, że to był Efraim... Raczej nie Efraim, zapomniałem, który z nich to powiedział: „Nie powinniśmy byli zabijać naszego brata Józefa”. Powiedział: „Teraz jesteśmy za to ukarani”, rzekł to Ruben. Ruben powiedział: „Nie powinniśmy byli zabijać naszego brata”, powiedział: „Bo (widzicie?) teraz zostajemy ukarani za to, co uczyniliśmy”.

³⁶² A Józef tam stał. Oni nie wiedzieli, że on rozumie język hebrajski, o, ale on go znał.

³⁶³ Ktoś sobie myśli, że nie może mówić... „On nie rozumie mówienia językami”, lecz On zna się dobrze na tym. Tak, On to potrafi. Pogańskie Królestwo rozpoczęło się mówieniem językami i wykładaniem – w głowie ze złota (w tej pierwszej głowie), zanim upadło. Co zakończyło ten pierwszy okres pogan? Rękopis na ścianie w nieznanym języku, a był tam człowiek, który potrafił go wyłożyć i powiedzieć, co to znaczy. Okres pogan kończy się w ten sam sposób (Amen), zaczyna i kończy się w ten sam sposób.

³⁶⁴ Oni sobie myśleli, że on nie rozumiał tego języka, którym mówili, lecz on go umiał. Mówili między sobą: „Widzicie, dostaliśmy za swoje”.

I wtedy Józef zobaczył, że oni żałują swego czynu.

³⁶⁵ Obecnie, On widzi ich skruchę i żal, za to, że Go odrzucili, a więc zaczęło Go dławić w gardle. On jest gotowy odesłać Swój Kościół z tej ziemi, zabrać go do chwały. Potem tu wróci, a wszystkie pokolenia ziemi będą biadać.

³⁶⁶ Co oni uczynili? Ruben i pozostali zaczęli płakać, powiedzieli: „Och, och”. Napelnił ich strach i powiedzieli: „To on. Teraz zostaniemy ukarani. Teraz nas zabije. Otóż, on... Wiemy, że zostaniemy za chwilę zgładzeni, bo to jest przecież Józef, który był z dala od nas przez tak długi czas. To jest Józef, nasz brat, teraz jesteś naprawdę w tarapatkach”.

³⁶⁷ On powiedział: „Nie kłóćcie się między sobą. Bóg uczynił to, aby was zachować przy życiu”.

³⁶⁸ Co uczynił Bóg? Dlaczego Żydzi odrzucili Jezusa? Po to, by poganie, my, ludzie, których On wywołał dla swojego imienia... Bóg uczynił to, aby zachować życie pogańskiego kościoła, Oblubienicy.

³⁶⁹ Wszystkie pokolenia, które Go odrzuciły, będą biadać. Będą się ukrywać w jaskiniach, w skałach i tak dalej, i będą mówić: „Góry, przykryjcie nas”. Oni Go odrzucili, Jego ofiarę. Wszystkie plemiona ziemi będą biadać nad Nim. I każda rodzina w Izraelu oddzieli się, rodziny rozdziela się jedna od drugiej i będą mówić: „Dlaczego to uczyniliśmy? Jak się to mogło stać, że Go odrzuciliśmy? Jak? Oto On stoi. Oto Bóg, na którego oczekiwaliśmy. I oto On – ze śladami gwoździ w swoich rękach, a myśmy to uczynili”.

³⁷⁰ Dokładnie to powiedzieli wtedy ci bracia, kiedy wrócili i powiedzieli: „To jest Józef, którego sprzedaliśmy”. On im powiedział: „Ja jestem Józef, wasz brat, którego sprzedaliście do Egiptu”.

³⁷¹ „Oj!” Oni przestraszyli się, biadali i płakali, robili sobie wyrzuty: „Co mamy zrobić?”

³⁷² On powiedział: „Nie kłóćcie się między sobą, bo to wszystko uczynił Bóg. Bóg posłał mnie tu przed wami”.

³⁷³ Bóg stworzył wszystkich ludzi: białych ludzi, czarnych, brązowych, żółtych, każdego człowieka. Bóg stworzył każdego człowieka. Bóg stworzył pogan, stworzył Żydów. Stworzył wszystkich, a wszystko to jest dla Jego chwały. Żydzi musieli zostać odrzuceni, aby On mógł przyjąć Oblubienicę z pogan.

³⁷⁴ Z tego powodu mamy wszystkie te przedobrazy. A więc Oblubienica z pogan i jej latorośle z nią, ten wspaniały Zielonoświątkowy kościół obmyty we krwi Baranka, z całą mocą zmartwychwstania żyjącą w nich, pewnego dnia powstanie w Zachwyceniu – w jednej chwili, w mgnieniu oka, aby udać się do obecności Jezusa, kiedy On powróci i każe wszystkim odejść, aby mógł dać się poznać swoim braciom.

³⁷⁵ Zwróćcie uwagę na to, co Pismo mówi tutaj na zakończenie. O!

„Oto przychodzi wśród obłoków i ujrzy Go wszelkie oko... (On mówi teraz o drugim Przyjściu, nie o Zachwyceniu)... a także ci, którzy Go przebili...”

³⁷⁶ Rozdział 7, 1. wiersz... Czy też 7. wiersz z 1. rozdziału:

„...i ujrzy Go wszelkie oko, a także ci, którzy Go przebili, i będą biadać nad Nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest! Amen”.

³⁷⁷ Następnie On mówi ten wielki cytat. Kim On jest? Kim jest Ten, na którego ludzie czekają?

„Jam jest alfa i omega,...” („Ja jestem A i Z, w języku greckim A i Z, w greckim alfabecie)

³⁷⁸ Dzieje Apostolskie 2, 36... Piotr powiedział: „Nie ma innego imienia danego pod niebem, przez które człowiek mógłby być zbawiony”. (Ależ nie, przepraszam, źle to zacytowałem). On powiedział: „Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem uczynił Go Bóg – tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście”.

³⁷⁹ W ew. Jana 14, 7. i 12. Filip powiedział: „Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy”.

³⁸⁰ On odpowiedział: „Tak długo jestem z wami, a nie poznałeś Mnie?” Powiedział: „Ten kto widział Mnie, widział Ojca. Dlaczego więc mówisz: Pokaż mi Ojca? Ja i mój Ojciec jesteśmy jedno”.

³⁸¹ Powiedziałem to pewnego razu jednej osobie. Ta pani odpowiedziała: „Chwileczkę tylko, panie Branham”. Powiedziała: „Także ty i twoja żona jesteście jedno”.

Odpowiedziałem: „Ale nie w ten sposób”.

Ona na to: „Nie rozumiem”.

Zapytałem: „Czy pani widzi mnie?”

Powiedziała: „Tak, widzę”.

Zapytałem: „Czy widzi pani moją żonę?”

Odpowiedziała: „Nie”.

³⁸² Powiedziałem: „A zatem oni są jedno w inny sposób. On powiedział: „Kiedy widzieliście Mnie, widzieliście Ojca”. To ją zatkało.

³⁸³ A więc w Ewangelii Jana, czy też w 1. liście Jana 5, 7. do 8, mówię to do was, którzy notujecie to sobie. 1. list Jana 5, 7 – 8, Biblia mówi, albo autor, ten sam człowiek, który napisał to objawienie, które dał mu Jezus. On powiedział: „Jest trzech, którzy składają świadectwo w niebie, Ojciec, Słowo (Słowo jest Synem), Ojciec, Słowo i Duch Święty, a tych trzech jest jedno. Jest trzech, którzy składają świadectwo na ziemi: woda, krew i Duch, a oni zgadzają się (Nie są jedno, lecz zgadzają się) w jednym”.

³⁸⁴ Nie możecie mieć Ojca, nie mając Syna. Nie możecie mieć Ojca czy Syna, nie mając Ducha Świętego. Zgadza się, lecz wy... Więc woda, krew i Duch, to elementy, których trzeba, aby wejść do Jego ciała.

³⁸⁵ Kiedy rodzi się dziecko w naturalnym życiu, co dzieje się najpierw, kiedy kobieta rodzi dziecko? Najpierw wychodzi woda, potem krew (zgadza się?), a potem duch. Dziecko łapie oddech i zaczyna oddychać. Woda, krew i duch, to się składa na naturalne urodzenie.

³⁸⁶ Podobnie jest z duchowym narodzeniem. Chrzest wodny w Imieniu Jezusa Chrystusa, usprawiedliwienie przez wiarę, wiara w Pana Jezusa Chrystusa, woda. Co jest następne? Krew, poświęcenie, oczyszczenie – wydostanie się na wolność.

³⁸⁷ Właśnie w tym zawiedliście wy, nazarejczycy. Doszliście tylko po tyle i nie posunęliście się dalej. To naczynie jest poświęcone na ołtarzu, gotowe do służby, lecz nie jest w służbie. „Błogosławieni są ci (Jego błogosławieństwa), którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem będą nasyceni”. To naczynie jest poświęcone. To prawda.

³⁸⁸ Tak samo jak słowo „panna”. Słowo „panna”, oznacza „czysta, święta, niezanieczyszczona, poświęcona”. Pięć miało olej, a pięć go nie miało. Pięć było napelnionych, a te drugie pozostały tylko przy poświęceniu. Czy przyjęliście Ducha Świętego od czasu, kiedy uwierzyliście, wy baptyści, prezbiterianie?

„Nie wiedzieliśmy, że Duch Święty istnieje”.

„Więc jak zostaliście ochrzczeni?” Uhm.

³⁸⁹ Kiedy włożył na nich ręce, oni zostali potem – po ich zbawieniu i poświęceniu – zostali napelnieni Duchem Świętym. Tak jest.

³⁹⁰ Woda, krew, duch – Jezus przyszedł, aby obmyć, aby oczyścić i aby poświęcić kościół, aby przez swoją własną krew mógł przyjść i przebywać w nim. On przelał swoją własną z Boga narodzoną krew, aby mógł nas oczyścić z naszego seksualnego narodzenia i dać nam poświęcone święte naczynie, do którego mógłby Sam przyjść.

³⁹¹ „Jeszcze chwilę, a świat Mnie oglądać nie będzie, jednak wy będziecie

Mnie oglądać, bo Ja (zaimbek osobowy) będę z wami, nawet w was, aż do końca świata”. Amen. „Przez cały czas będę z wami i w was. Sprawy, które Ja czynię i wy czynić będziecie. Te znaki będą towarzyszyły tym, którzy wierzą”. Jest to Bóg w Kościele. O, moi drodzy. Bóstwo... „Trzej składają świadectwo w niebie – Ojciec, Słowo (Syn) i Duch Święty: oni są Jedno”.

³⁹² Otóż, ty możesz być zbawiony nie będąc poświęcony. Możesz być poświęcony nie mając Ducha Świętego. Tak jest. Masz poświęconego ducha, lecz nie jesteś napełniony. Poświęcasz swoje serce, oczyszczasz swoje serce, lecz nie zostałeś Nim napełniony. To właśnie On powiedział, kiedy mówił o nieczystym duchu, który wyszedł z człowieka. Potem on przechadza się po suchych miejscach, wraca i napotyka jego dom pięknie przyozdobiony i wchodzi do środka. I końcowy stan tej osoby jest wiele razy – siedem razy gorszy niż był na początku”.

³⁹³ To właśnie stało się z wami, pielgrzymi świątobliwości, nazarejczycy i tak dalej. Wy przyjęliście tą rzecz, a kiedy Duch Święty przyszedł, zaczął mówić językami i czynić cuda i znaki, nazwaliście to diabłem i bluźniliście przeciw dziełom Bożym, nazywając je „nieczystą rzeczą”. I widzicie dokąd doszedł teraz wasz kościół? Wyjdźcie z niego. Nadeszła ta godzina. Teraz jesteśmy nauczani Objawienia Jezusa Chrystusa. Bóg objawiony w mocy swych przejawów przez Ducha Świętego. Amen. Dzień odkupienia jest blisko.

³⁹⁴ A więc, Bóstwo w Nim, 1. Tymoteusza 3, 16:

„... a bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności: bo Bóg objawił się w ciele, ukazał się aniołom, uwierzono w Niego na świecie, wzięty został w górę do chwały”.

³⁹⁵ O, i tak dalej i tak dalej. Lecz gdzie teraz jesteśmy? Na końcu 8. wiersza.

³⁹⁶ Dziś wieczorem rozpoczynamy od 9. wiersza – „Widzenie na wyspie Patmos”. O, przed nami są przygotowane wspaniałe rzeczy. Czy Go miłujecie? [Zgromadzeni mówią: „Amen” – wyd.]

„Miłuję Go, miłuję Go,
Bo On wpieryw umiłował mnie
I wykupił Zbawienie me na Golgocie”.

³⁹⁷ Naprawdę Go miłujecie? Bóg dał się poznać tobie, objawił ci, że jest Synem Bożym, Jezusem Chrystusem, Bogiem zmanifestowanym w ciele, aby usunąć grzechy. On objawia się w tych ostatecznych dniach w swoich kościołach, daje się poznać.

³⁹⁸ Otóż, właśnie te rzeczy, które mają miejsce w kościele – przypatrzcie się i zobaczcie na końcu tego poselstwa, czy Biblia nie mówi, że to ma się dzieć. Dokładnie to. Zobaczcie czy te rzeczy nie działy się dokładnie w wieku Efeskim i Pergamońskim, Tiatyrskim i tak dalej – w każdym wieku.

³⁹⁹ Ona powiedziała, co będzie robił Luther, co będzie robił Wesley i to, że denominacja zielonoświątkowa wejdzie w laodycejski, letni stan. Lecz w pośród tego wszystkiego On pociągnie swój lud. Tak jest. Dokładnie tak. Jesteśmy na końcu. O, tak się cieszę. Ach, widziałem samego siebie jak się wyrrywam, patrzyłem na przyjaciół i tak dalej, i widzę w jakim chaosie jest świat, a potem pomyślę, że przyście Pana jest tak blisko. Jesteśmy na końcu tego wieku.

⁴⁰⁰ Serca ludzi zawodzą ze strachu. Wszędzie, każdy, podają ostrzeżenia w radiu przez cały czas. „Przygotujcie się na alarm. Weźcie to, weźcie tamto, zjedźcie do piwnicy”. Jak chcecie się przed tym schować? Przed tym nie można się schować. Ta bomba przeniknie 150 stóp w głąb ziemi i na powierzchni 150 mil kwadratowych wszystko zniszczy. Gdyby spadła tutaj, zrównałaby z ziemią całe Indianapolis. To by przecież rozsądziło na kawałki Indianapolis, gdyby spadła tutaj w Louisville (widzicie?), jedna z tych bomb. Trudno powiedzieć, co oni mają oprócz tego.

⁴⁰¹ I popatrzcie, nie musicie... Wiecie, nie musi tego robić Rosja. Może to zrobić Kuba, każde małe państewko. Malutkie miejsce wielkości Alcatraz może to zrobić i zasięgnąć tym cały świat. Trzeba tylko jednej rzeczy: Ustawić bombę pionowo i pociągnąć za linkę. Nie potrzeba armii, trzeba tylko jednego fanatyka, który jest w rękach diabła. Dokładnie tak jest. On by to zrobił i wtedy jest po wszystkim. Wtedy jest po wszystkim.

⁴⁰² Lecz, och, pozwólcie, że wam powiem tę błogosławioną rzecz. Kiedy widzimy, że to jest tak blisko, kiedy widzimy, że to może stać się przed nastaniem dnia... Pamiętajcie, że Kościół odejdzie do domu, zanim się to stanie. Przed tym nastanie Zachwycenie.

⁴⁰³ Otóż, żebyście tego nie pomieszczyli, pamiętajcie, Jezus powiedział: „Jak było w dniach Noego, jak było w dniach Lota...” Pamiętajcie, zanim spadł jakikolwiek deszcz, Noe był w arce. Rozumiecie? Noe był w arce. On został przeniesiony przez... A zatem, Noe był typem Żydów, lecz Enoch odszedł do domu nie umierając. A kiedy Noe widział odchodzącego Enocha, to wiedział, że nadszedł czas, aby rozpocząć budowę arki. Tak jest. To był znak dla Noego, kiedy Enoch odszedł do domu. I kiedy tylko kościół z pogan został zabrany, wtedy On daje się poznać Izraelowi. Widzicie? Tak jest.

⁴⁰⁴ Pamiętajcie, w dniach Lota, jak powiedział Jezus, zanim jeden płomyk ognia dotknął ziemi, ten Anioł powiedział: „Pośpieszcie się. śpieszcie się. Uchodźcie stąd, bo ja nie mogę nic uczynić, jak długo tu jesteście”. Zanim spadł jakikolwiek ogień, Lot ze swoją rodziną wyszli i odeszli. A więc Zachwycenie nastanie przed nastaniem wielkiego ucisku.

⁴⁰⁵ Wielki ucisk – wielu ludzi ma to zupełnie pogmatwane i w tym tygodniu rozwikłamy to, jeśli Pan powoli, z pomocą Pana. Pamiętajcie wy, którzy czekacie na okres wielkiego ucisku – tak już było, jeśli to przyrównacie do Biblii, były to dni utrapienia Jakubowego (widzicie?),

kiedy on był w utrapieniu. To nie miało nic wspólnego z poganami. Paganie nie mają z tym nic wspólnego. W Biblii nie ma do tego żadnego symbolu. Kościół z pogan odejdzie w Zachyceniu.

⁴⁰⁶ Wy oczekujecie, że „woda zamieni się w krew” i czekacie na tego typu rzeczy. To przychodzi znowu do Izraela, z powrotem tam przez Mojżesza i Eliasza, kiedy oni powrócą. Eliaz po raz czwarty powraca w Duchu ... Żaden z nich nie był martwy.

⁴⁰⁷ Mojżesz umarł, lecz nikt nie wie, gdzie jest pochowany. Na pewno powstał z martwych gdzieś w międzyczasie, ponieważ na Górze Przemienienia, mówił do Jezusa, nieprawdaż? [Zgromadzeni mówią: „Amen”.] Rozumiecie?

⁴⁰⁸ A więc oni wrócą i zostaną zabici, i będą leżeć na ulicy, duchowo zwanej Sodomą, tam, gdzie nasz Pan został ukrzyżowany, w Jeruzalem. To będzie kazanie do Żydów. Uderzą ziemię i zamkną niebiosa i tak dalej... I koniec usługi pogan przejdzie i połączy się z tym i poganie odejdą do domu, a ta usługa pójdzie dalej. I nastąpi zguba wszystkich rzeczy. Dwie trzecie ziemi zapadnie się i będzie się dziać wszystko inne. Kiedy te martwe ciała będą leżały na ulicach przez trzy dni.

⁴⁰⁹ Patrzcie, już się tak stało. Zobaczcie te zdjęcia, które otrzymałem z południowej Ameryki, kiedy zabito tego zielonoświątkowego misjonarza i jego żonę, i ich ciała porzucono na ulicę. On i jego dwoje małych dzieci, mała dziewczynka, której brzuszki były nabrzmiałe ot tak; nawet ich nie chcieli pogrzebać. Przechodzili i pluli na nich przez trzy lub cztery dni. Brat Kopp zrobił te zdjęcia, mam je w domu. Widzicie? W ten sposób oni postępują.

⁴¹⁰ A potem będą posyłać sobie podarunki. Popatrzcie jak to się łączy z obrazami w Biblii. Widzicie, co kościół zamierza z tym zrobić? Tak jest. I to jest bardzo blisko i wkrada się właśnie teraz jak wąż, z taką chytrą jak to tylko możliwe. To jest znak tych rzeczy właśnie teraz.

⁴¹¹ Popatrzcie na to proroctwo, które dał mi Pan w 1933 r, jak i co będzie się dziać. „Ludzie pozwolą kobietom głosować. Podczas głosowania czy w głosowaniu wybiorą niewłaściwą osobę”. Było podanych siedem rzeczy, a pięć z nich wydarzyło się już. Następną rzeczą była wielka kobieta, kościół lub moc, czy coś takiego, która miała przejąć władzę i panować w Stanach Zjednoczonych. Potem oglądałem je podobne do popiołów, oglądałem ich koniec. To był czas końca.

⁴¹² Było tam także powiedziane: „Ludzie będą mieć taki samochód, który będzie jeździł, a nie będzie potrzebował żadnej kierownicy”. Właśnie doprowadzili go do finalizacji. Było też powiedziane w tej wizji, 11 lat...

⁴¹³ Duch Święty powiedział mi to. Mam to zapisane na kartce, nie można temu zaprzeczyć. Mam to na kartce papieru – to, co Duch Święty powiedział.

⁴¹⁴ Jedenaście lat przed zbudowaniem linii Maginota powiedziałem, że

Niemcy... że Ameryka będzie po prostu... Prezydent Roosevelt będzie najgorszym z nich. I to się zgadza, właśnie tak było.

⁴¹⁵ Nie chcę teraz ranić was demokratów, ale mówię wam, nie mówię teraz ani o demokratach, ani o republikanach, mówię o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Nie jestem ani demokratą ani republikaninem, jestem chrześcijaninem. Potem oni... Cokolwiek to było... Lecz zwróćcie uwagę na to.

⁴¹⁶ Spójrzcie tutaj, co działo się niedawno, jeśli chcecie zobaczyć, jaka to zdegenerowana banda. Posługują się tymi maszynami i tak je ustawiają, że za każdym razem, kiedy będziesz chciał głosować na pana Nixona, twój głos padnie na innego człowieka. Tę aferę z tymi maszynami odkrył Edgar Hoover. Ilu z was czytało o tym? Ależ, oczywiście, ukazało się to we wszystkich gazetach, wiadomościach i wszędzie. Czy widzicie, gdzie się znajdujemy?

⁴¹⁷ Jedyną uczciwą rzeczą jest Chrystus. Amen. O, ta błogosławiona stara Księga. Tak jest. To jedyna Księga, która mówi człowiekowi, kim jest, skąd się wziął i dokąd idzie, tak jest; ta stara błogosławiona Księga. O, ja Go za to miłuję; czy wy nie?

„Wiara w Ojca, wiara w Syna,
Wiara w Ducha Świętego, ci trzej są Jedno;
Demony będą się trząść, a grzesznicy przebudzą się;
Wiara w Jahwe zatrząsie wszystkim”.

⁴¹⁸ Amen. Jaki wspaniały dzień leży teraz przed nami, przyjaciele. „Objawienie Jezusa Chrystusa, które Bóg dał Jego Aniołowi, który przyszedł i poświadczył to Janowi, aby to podał do wiadomości Wiekom Kościoła – tę rzecz, która jest dla nas zgotowana”.

⁴¹⁹ Oby nas teraz Pan błogosławił, kiedy powstajemy. I kto dzisiaj gra na pianinie, niech nam akompaniuje, bardzo proszę, do pieśni: „*Weź ze sobą imię Jezusa*”.

⁴²⁰ Słuchajcie teraz. Na pewno są dzisiaj rano między nami w kaplicy obcy ludzie. Chcę żebyście podali im ręce. Zabierzcie ich ze sobą do domu i tak dalej, niech wszyscy czują się mile widziani. Chcę, żeby każdy na pewno tak zrobił.

⁴²¹ Pamiętajcie też, że nabożeństwo rozpocznie się o 7. godzinie dziś wieczorem, a o 7.30 zaczną głosić na temat: „Wizje na wyspie Patmos”. Jutro wieczorem będę głosił na temat pierwszego wieku – Efeskiego wieku kościoła.

⁴²² Zaśpiewajmy teraz: „*Weź ze sobą imię Jezusa*”, jest to nasza krótka pieśń na rozejście się z kaplicy. Niech wszyscy teraz śpiewają. Dobrze.

„Weź ze sobą imię Jezusa,
Dziecię smutku i niedoli;

Ono da ci radość i pocieszenie,
 O, weź je ze sobą, gdziekolwiek się udasz.
 Drogie imię, jakże słodkie!
 Nadzieja ziemi i radość nieba;
 Drogie imię, (drogie imię), o jak słodkie!
 Nadzieja ziemi i radość nieba”.

⁴²³ Teraz, nim zaśpiewamy drugą zwrotkę, chcę aby metodyści, baptyści, zielonoświątkowcy, katolicy, nazarejczycy, pielgrzymi świątobliwości – abyście wszyscy wyciągnęli rękę i podali komuś, kto jest przed wami, obok was i z tyłu za wami i powiedzieli: „Chrześcijański pielgrzymie, przyjacielu, cieszę się, że mogę być z tobą dzisiaj rano, cieszę się, że mogę mieć społeczność z tobą wokół Bożych spraw. Wiem, że przeżyliśmy wspaniałe chwile, mam nadzieję, że znów zobaczę cię dziś wieczorem”. Powiedzcie coś takiego, kiedy będziecie podawać sobie ręce z ludźmi z przodu, z tyłu i wokół was.

„Przed imieniem Jezusa pochylamy głowy...”

⁴²⁴ Do zobaczenia dzisiaj wieczorem, bracie Neville. Spotkamy się znów wieczorem.

... u Jego stóp,
 I ukoronujemy Go w niebie, jako Króla królów,
 Kiedy skończy się nasza pielgrzymka.

O drogie imię, jakże słodkie!
 Nadzieja ziemi i radość nieba.
 Drogie imię, o jak słodkie!
 Nadzieja ziemi i radość nieba.

Aż się znów! Aż się znów!
 Aż się znów spotkamy u Jezusa stóp!
 Aż się znów! Aż się znów!
 Bóg bądź z wami, aż się znów spotkamy!”

Pochylmy teraz nasze głowy.

„Aż się znów! Aż się znów!
 Aż się znów spotkamy u Jezusa stóp!”

Oto Oblubieniec idzie, wyjdźcie Mu naprzeciw!